

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra geografie

Bakalářská práce

Chataření v okolí Vodní nádrže Kamýk a Slapy – územní struktura, rozvojové problémy a jejich řešení

Vypracoval: Tomáš Vokrouhlík

České Budějovice 2014

Poděkování:

Děkuji touto cestou panu doc. RNDr. Janu Kubešovi, Csc. za jeho odborné vedení, připomínky a rady při zpracování práce.

ANOTACE

VOKROUHLÍK, T. (2014): Chataření v okolí Vodní nádrže Kamýk a Slapy - územní struktura, rozvojové problémy a jejich řešení. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, katedra geografie, 81 s. + přílohy

Anotace:

Bakalářská práce se zabývá chatařením v pásu podél vodní nádrže Kamýk a Slapy. Nejprve geograficky charakterizuje řešené území, následně uskutečňuje mapování chatových osad v terénu a jejich typizaci. V další fázi byly uskutečněny rozhovory s aktéry chataření – chataři, pracovníky stavebních úřadů a obecních úřadů. Hlavním cílem bakalářské práce je analýza rozvojových problémů spojených s rekreačním zahrádkařením. Konkrétně se jedná např. o problémy typu: zajištění technické a dopravní infrastruktury, soužití mezi chataři navzájem, ale i s původními obyvateli, environmentální a krajinářské problémy atd.

Klíčová slova:

druhé bydlení, chataření, geografie rekreace, individuální rekreace, územní rozvoj, nádrž Slapy

ANNOTATION

VOKROUHLÍK, T. (2014): Recreation in cabins around Kamýk and Slapy dams – territorial structure, development problems and their solutions. Bachelor Thesis. University of South Bohemia in České Budějovice, Faculty of Education, Department of geography, 81 pgs. + attachments

Annotation:

Bachelor thesis deals with recreation in a cabins around Kamýk and Slapy dams. First characterizes the studied area, then place mapping cottage settlements in the field and typing. Carried out interviews with the actors in the cabins - cottage owners, workers building authorities and municipal authorities. The main aim of this thesis is the analysis of development problems associated with recreational gardening. Specifically, this includes such problems as: the provision of technical and transport infrastructure, cottage owners coexistence between each other and with the original inhabitants, environmental and landscape problems etc.

Key words:

geography of tourism, individual recreation, second housing, recreation in the cabins, development of territory, Slapy dam

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně, a to pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

V Českých Budějovicích, 5. 5. 2014

.....
podpis

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. V platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v podobě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Pedagogickou fakultou, elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách.

V Českých Budějovicích, 5. 5. 2014

.....
podpis

OBSAH:

1. ÚVOD	8
2. ROZBOR LITERATURY	11
2.1 Publikace popisující území okolí vodních nádrží Kamýk a Slapy	11
2.2 Literatura zabývající se chatařením v ČR a v Evropě	12
2.3 Literatura o územně rozvojových problémech chataření v ČR	14
3. GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	17
3.1 Vymezení a poloha	17
3.2 Fyzickogeografická charakteristika řešeného území	19
3.3 Sociálně geografická charakteristika řešeného území.....	22
3.4 Charakteristika cestovního ruchu v řešeném území	24
4. GEOGRAFIE CHATAŘENÍ – TEORETICKÁ VÝCHODISKA	28
4.1 Chataření a chata	28
4.2 Typy chat a chatových osad	29
4.3 Chatové okrsky a oblasti	32
4.4 Problematika územního rozvoje ve vztahu k chataření	32
5. POUŽÍVANÁ DATA A POSTUPY JEJICH ZPRACOVÁNÍ	34
5.1 Terénní průzkum chatových osad	34
5.2 Typizace chat a chatových osad	35
5.3 Dotazování chatařů v chatových osadách	35
5.4 Řízené rozhovory s představiteli obcí a stavebních úřad.....	38
5.5 Zpracování dat do map a tabulek	39
6. ANALÝZA ÚZEMNÍ STRUKTURY CHATAŘENÍ	40
6.1 Vyhodnocení územního uspořádání chat, chatových osad, chatových okrsků.....	40
6.2 Typové rozmanitosti chat a chatových osad	42
7. ÚZEMNĚ ROZVOJOVÉ PROBLÉMY CHATAŘENÍ A NÁVRHY JEJICH ŘEŠENÍ	45
7.1 Environmentální problémy	45
7.2 Krajinářské a architektonicky-urbanistické problémy chat. osad	47
7.3 Přírodní a jiné ohrožení chat a chatových osad	53
7.4 Zajištění technické a dopravní infrastruktury	56

7.5 Sociální problémy – soužití v chatových osadách.....	67
7.6 Kriminalita a vandalství v chatových osadách	69
7.7 Vztahy chatařů s představiteli obcí a stavebních úřadů, trvale bydlicími, obyvateli a turisty	70
7.8 SWOT ANALÝZA	71
8. ZÁVĚR	73
9. SEZNAM LITERATURY A OSTATNÍCH ZDROJŮ	75
10. PŘÍLOHY	79

1. ÚVOD

Toto téma bakalářské práce jsem si vybral z toho důvodu, že žiji v těsné blízkosti Slapské přehrady, která patří mezi nejvýznamnější chatové oblasti na našem území, tudíž přicházím do styku s chataři a vím, že jejich pobyt v sezoně ovlivňuje život v okolí nádrže. Například v menších obcích, které jsou v blízkosti chatových osad, se přizpůsobují otevírací doby místních obchodů a restaurací právě v období června až srpna, kdy převážnou většinu klientely tvoří právě chataři. Rád bych tedy zjistil, do jaké míry ovlivňuje přítomnost chatařů život starousedlíků, co obcím přináší chataření na jejich území, zda pozitivita či starosti spojené právě s řešením problémů, kterým se budu v práci věnovat. Dalším důvodem proč jsem si vybral toto téma, zjištění stavu prostorového rozmístění chatových oblastí - ve kterých místech je největší koncentrace chatových objektů a chatařů a na území kterých obcí je nejvíce chat.

Bakalářská práce se bude zabývat chatařením v oblasti vodních nádrží Kamýk a Slapy. Práce se bude věnovat rozmístění chatových a zahrádkářských osad, jejich okrsků a oblastí a jejich typizací. Práce bude zaměřena zejména na zmapování a řešení územně rozvojových problémů spojených s chatařením a zahrádkařením (problémy typu: zajištění technické a dopravní infrastruktury, soužití mezi chataři navzájem, ale i s původními obyvateli, environmentální a krajinářské problémy atd.)

Před vypracováním samotné práce jsem si stanovil níže uvedené hypotézy a cíle práce.

Hypotézy:

1. Na základě studované literatury, především Kubeš (2011) a terénní znalosti chataření podél přehradní nádrže Slapy lze předpokládat, že v tomto území, v republikovém srovnání, lze zaznamenat větší množství většinou velkých chatových osad uspořádaných v liniích a shlucích podél břehů přehradní nádrže.
2. Na základě dřívější znalosti a návštěvy největších chatových osad, zejména v oblasti Slap, Rabyně, Měřina, Živohoště, Županovic apod., lze již dopředu předpokládat problémy těchto osad vyplývající z velkého nahloučení objektů chat i navazujících zařízení

cestovního ruchu (problémy s hlučností a chováním rekreatantů, se sociálním soužitím, se znečišťováním okolního prostředí).

3. Na základě Mejsnarová (2004) a starších diplomových prací zabývajících se obdobnou tematikou (Válek 2009, Zouhar 2008) předpokládám, že jedním ze stěžejních problémů chatových osad bude likvidace komunálního odpadu, splašků a budování ČOV.

Cíle práce:

1. Poznat a zmapovat územní strukturu chataření v řešeném území (územní strukturu chat, chatových osad a chatových okrsků) jako předpoklad pro územně rozvojové analýzy chatových osad. Při řešení tohoto cíle bude využita metodika vypracovaná v dřívějších publikacích členů a studentů KGE PF JU.
2. Zařadit chaty a chatové osady do příslušných typů a vytvořit příslušné typizační mapy pro následující územně rozvojové analýzy. Při řešení tohoto cíle bude využita metodika vypracovaná v dřívějších publikacích členů a studentů KGE PF JU.
3. Hlavním cílem práce je analýza územně rozvojových problémů spojených s chatařením (a zahrádkařením) v řešeném území. Půjde hlavně o problémy infrastrukturní, architektonicky-urbanistické a problémy spojené s kriminalitou.
4. Doplnujícím cílem je geografická charakteristika řešeného území využívaná pro analýzy chataření a rozbor literatury věnující se řešené problematice.

Tato bakalářská práce je součástí souboru bakalářských prací obhájených na katedře geografie PF JU, který navazuje na předchozí výzkumy doc. Kubeše a jeho diplomantů. Bakalářské práce byly tvořeny v letech 2012-2014. Soubor bakalářských prací je zaměřen zejména na problematiku územního rozvoje území chatových osad, okrsků a oblastí v modelovém území a skládá se z následujících prací: Maximová (2013), která popisuje chataření v okolí vodní nádrže Hněvkovice, Kořensko a horní Orlík, Havlová (2013), popisující chataření podél dolní Lužnice, Nováková (2013), zabývající se chatařením na střední Lužnici, Charvát (2013), popisující chataření v okolí Vodní nádrže Orlík, Kotlíková (2013) řešící územně rozvojové problémy chatových

osad v okrese Pelhřimov, Krinédlová (2014), která se zabývá chatařením podle střední Otavy a Volyňky a Nováková (2014) zabývající se územně rozvojovými problémy chatových osad v okrese Jihlava. Ve sféře územních struktur chataření vycházejí bakalářské práce především z metodiky, uvedené v Kubeš (2004, 2005, 2009 a 2011), ale také z publikací Bičík (2001), Vágner a Fialová (2004).

2. ROZBOR LITERATURY

V následujících subkapitolách se budu zabývat články, monografiemi a dalšími zdroji informací.

2.1 Publikace popisující území okolí vodní nádrže Kamýk a Slapy

V publikaci **Větvička (2007)**, autoři popisují krajinu podél toku Vltavy od jejího pramene až k soutoku s Labem. Zhruba na desítky stran se zde věnují území řešenému v této bakalářské práci, tedy krajině v oblasti mezi vodní nádrží Orlická a Slapskou přehradou. Autoři se věnují popisu přírody a historického vývoje oblasti, který byl ovlivněn vzdušným vodním nádrží Kamýk a Slapy a se změnou tohoto stavu také komparacím mezi současností a dobou před vznikem vltavské kaskády.

V knize **Ložek a kol. (2005)**, vydané Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrem Brno, jsou podrobně charakterizovány střední Čechy. Jedná se především o komplexní charakteristiku přírodních poměrů (např. geologie, geomorfologie, pedologie, hydrologie atd.). Dále je zde zmíněn vývoj krajiny a její osídlení. Z této knihy jsou pro mne stěžejní kapitoly věnující se jednotlivým okresům, jejich charakteristice, především okresu Příbram, ve kterém se nachází většina mnou řešeného území a dále okresy Benešov a Praha – západ, ve kterých se Slapská přehrada taktéž nachází.

Mišťera a kol. (1984) se ve svém díle věnuje geografickému popisu krajů. Středočeský kraj je zde charakterizován jak po stránce fyzicko-geografické, tak i po stránce socioekonomické, kterou však nelze brát v potaz vzhledem k roku vydání publikace a k neustále vyvíjejícím se datům. Z fyzicko-geografické sféry jsou stěžejní kapitoly věnující se geologickému vývoji, reliéfu oblasti a hydrosféře kraje.

Kolektiv (1984) ve své publikaci Střední Povltaví vymezuje tuto oblast od Slapské přehradě na severu až po Týn n. Vlt. Z administrativního hlediska je uváděno území Středočeského kraje (okres Příbram, západní část okresu Benešov a část okresu Praha – západ) a kraje Jihočeského (části okresů Písek, Strakonice a Tábor). Mnou řešené území však spadá pouze do oblasti Středočeského kraje. Publikace je turistickým průvodcem, jehož stěžejní částí je první - Všeobecná část, ve které je však velmi podrobně a stravitelně zpracované geomorfologické členění Středočeské pahorkatiny,

v níž se nachází Kamýcká a Slapská vodní nádrž, na jednotlivé oblasti nižšího řádu. Dalšími částmi kapitoly jsou např. geologické poměry, vodopis, historický vývoj a osídlení.

Další monografií, která posloužila při tvorbě práce, konkrétně při tvorbě charakteristiky klimatických poměrů oblasti byl Atlas podnebí Česka, **Tolasz a kol. (2007)**, který podává kompletní charakteristiku klimatu České republiky.

Čáka (2002) se ve své knize také věnuje řešenému území. Popisuje zde Vltavu a její okolí v dobách, kdy zde ještě nestály přehradní hráze vodních nádrží Kamýk a Slapy, v dobách, kdy řeka tekla starým korytem a hluboce zaklesnuté údolí zde bylo ještě dominantnější než nyní.

2.2 Literatura zabývající se chatařením v ČR a Evropě

Následující text zpracovává literaturu věnující se druhému bydlení a zvláště chataření, pokud je pro nás metodicky podnětná. Nejvíce publikací vyhotovili geografové z katedry sociální geografie a regionálního rozvoje PřF UK v Praze (Dana Fialová, Jiří Vágner, Ivan Bičík a jejich bakaláři a diplomanti), nejvíce jejich publikací vzniklo v pětiletém období po roce 2000, dalšími centry výzkumu byla naše katedra geografie PF JU v Českých Budějovicích (Jan Kubeš a diplomanti Martin Plucha, Jiří Zouhar, Radim Válek a další), v této problematice publikoval také brněnský geograf Alois Hynek, ostravský „rekreační“ geograf Miroslav Havrlant a plzeňská geografka Marie Novotná. Existují také sociologické práce věnující se chataření (Eva Librová a další), ale tyto práce jsou již starší. Nevzniklo mnoho prací zaměřených na architektonické otázky chataření. V 70. letech se problematice chataření, jeho neúměrného rozšiřování v krajině, věnovali odborníci na územní plánování (větší množství prací pracovníků VÚVA Praha a dalších).

Stěžejním dílem pro naši práci je kniha *Druhé bydlení v Česku – Bičík a kol. (2001)*. Je nejvíce citovaná a čtená publikace o druhém bydlení v České republice. Autoři se zabývají získáváním dat a porovnávají rozdílnosti v informacích poskytovaných ze strany Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního a Českého statistického úřadu. Publikace je souborem kapitol autorů, kteří se zabývali problematikou druhého bydlení. Částečně se zde autoři zabývají i problematikou

druhého bydlení v jiných zemí. Práce pojednává o druhém bydlení v celorepublikovém kontextu, ale jsou zde i kapitoly, které řeší určité území jako například Kutnou Horu, zázemí Prahy atp.

Vágner (2001) se v kapitole této knihy věnuje specifičnosti a zvláštnostem vývoje chataření na území ČR. Autor vývoj rozdělil do několika období, které následně charakterizoval a uvedl základní data a příklady rozvoje chataření např. pro období 70. a 80. let. V závěru kapitoly se věnuje budoucímu vývoji druhého bydlení v české republice v důsledku politických a ekonomických změn. Uvádí také, že charakteristikou dalšího vývoje bude stírání rozdílů mezi vnímáním trvalého a druhého bydlení a že již v současnosti dochází ke změně využívání OIR směrem k trvalému bydlení.

Kapitola **Procházka (2001)** přibližuje prostorovou migraci českého obyvatelstva za rekreací do OIR. V článku je zmíněna především vyjížďka obyvatel z Prahy do OIR nacházejících se v těsném zázemí Prahy ale i do okresů např. Jihočeského či Severočeského kraje. V další části je potom zmíněna vyjížďka z ostatních center ČR a mezi okresní migrace za rekreací. Vše je pro snazší pochopení znázorněno na obrázcích a v přehledných tabulkách, které autor vytvořil. V závěru článku jsou zmíněny podmínky a příčiny prudkého nárůstu dojížďky za rekreací v osmdesátých a devadesátých letech.

Kubeš (2004a) podává ucelenou typizaci chat a chatových osad, která bude prakticky aplikována i v této bakalářské práci. Kromě toho, zde najdeme i architektonicky-stavební typizaci chat. V závěru autor uvádí, že není vhodné pro analýzu chataření využívat územně správní jednotky typu kraj nebo okres, jelikož chataření se spíše váže na fyzicko-geografické útvary, které s těmito jednotkami prostorově nekorespondují.

Fialová, Vágner (2009), příspěvek definuje pozici druhého bydlení v rámci sídelní struktury, socioekonomické aspekty, ale i pozici druhého bydlení v rámci venkovských sídel. Druhá část se zaměřuje na již konkrétní poznatky z dotazníkových či terénních šetření. V této části se autoři rozhodli popsat regionální disparity oblastí druhého bydlení, obecné i společné rysy a také důvody možných změn po roce 1989. Nezbytnou součástí je také nastínění možného budoucího vývoje v oblasti druhého bydlení.

V článku **Kubeš (2009)** se dozvídáme o historii chataření v oblasti Českobudějovicka. Jedná se o popis vývoje do r. 2009, který se zejména zaměřuje na

chataření a zahrádkaření. Důraz je zde kladen zejména na vývoj prostorového rozmístění, trendy, ale i na územně rozvojové problémy. Popisuje vznik trampigu, rekreačního chataření a zahrádkaření.

Overvag (2009) ve svém článku popisuje problém úzkého propojení vazeb mezi urbánním růstem a druhými domovy. Toto propojení demonstruje na příkladu norského hlavního města, Osla. Uvádí, že rozrůstání měst může vytlačovat druhé bydlení z venkovských oblastí a že druhé bydlení může hrát roli v růstu měst. Analýza dále ukazuje, že v Oslu přibývá majitelů objektů druhého bydlení, které jsou ve stále větší vzdálenosti od města a právě tyto oblasti rozšiřují městský prostor na venkově. Nakonec, studie zdůrazňuje, jak růst měst je pouze jedním z faktorů, který ovlivňuje umístění rekreačních domů vlastněných obyvateli Oslo, zatímco nedostatek volných pozemků a změny v poptávce jsou další proměnné.

Marjavaara, Müller (2007) popisují ve své práci druhé bydlení ve Švédsku. Vyjmenovávají nejdůležitější oblasti Švédské rekreace a zdůrazňují fakt, že druhé bydlení má ve Švédsku dlouhou tradici. Zájem o druhé bydlení roste jak mezi Švédy, tak i u zahraniční klientely. To je dáno zejména díky krásným oblastem na území Švédska, na druhou stranu to ale znamená i rostoucí konkurenci. Autoři dále upozorňují na různou atraktivitu švédské krajiny pro druhé bydlení.

Dalšími zahraničními autory, kteří se druhým bydlením zabývají, jsou například **Hiltunen (2007)**, který popisuje vliv turistů na druhé bydlení ve Finsku a možné environmentální problémy s tím spojené. Nutné je také zmínit autory, nepocházející ze Skandinávie. Významným představitelem geografie druhého bydlení v Polsku je profesor Varšavské univerzity Andrzej Kowalczyk, se svým často citovaným dílem **Kowalczyk (1994)**.

2.3 Literatura o územně rozvojových problémech chataření v ČR

Příspěvek **Pilát a kol. (1974)** – „Usměrnování územních nároků rekreace“ (myšleno chataření a chalupaření), zveřejněný v časopise „Územní plánování a urbanismus“, byl jedním z návrhů takového usměrnování. Autoři příspěvku citují usnesení vlády ČR z roku 1971 a 1973 a upozorňují na velice negativní důsledky (hygienické, krajinně kompoziční, urbanistické a územně plánovací, na ochranu přírody) nerespektování

těchto usnesení. Autoři se v příspěvku také věnují rozmachu chalupaření, možnostem jeho usměrňování a vyzdvihují klady chalupaření. Např. v okrese Benešov bylo úsilí směřující k omezení a usměrnění chatové výstavby, podle autorů, úspěšné. Schválení další výstavby chat v okrese (pouze asi 500 chat oproti několikanásobným požadavkům) bylo vázáno na naplánování této výstavby v jednotlivých územních plánech sídel.

Fialová, Vágner (2001) se ve svém příspěvku vrací k poznatkům z dotazníkového průzkumu druhého bydlení v regionu Dolní Kocába. Rozloha regionu činí 11314 km², trvale v něm žilo 5740 obyvatel v 1551 domech, velkou část přítomného obyvatelstva zde v létě tvoří chataři a chalupáři (3509 ODBs, především chat) přijíždějící z Prahy. Autoři vyzdvihují zdejší typovou rozmanitost chat a chatových osad, která je dána především jejich dlouhým obdobím vývoje. Ještě dnes zde lze nalézt tramské sruby a boudy ze 20. let 20. století a tramsko-rekreační osady ze začátku 30. let. Jsou zde i „vilové“ chaty ze 70. a 80. let, zahrádkářsko-rekreační chaty, či rekreační domky. Vedle převažujících liniových rekreačních chatových osad ležících v údolí Kocáby je v řešeném území možné nalézt i různé typy chatových osad propojených se zdejšími venkovskými sídly.

Dalším příspěvkem je důležitý článek D. Fialové, která jej uplatnila ve sborníku „Druhé bydlení v Česku“. Zabývá se typologií chat a chatových osad – **Fialová (2001)**. V tomto směru byla klíčová vyhláška č. 83/1976 doplňující tehdejší zákon o územním plánování, později se rovněž uplatnila vyhláška č. 376/1992, následně vyhláška č. 137/1998 a vedle toho působil také zákon č. 40/1964, zrušený v roce 1992. Vyhláška č. 83/1976 rozlišuje tyto typy objektů individuální rekreace – rekreační chalupy, rekreační domky, rekreační chaty a zahrádkové chaty. Podle autorky bývala realita podoby a funkce novostavby ODB často odlišná od podoby a funkce vyžadované vyhláškami. Často se stávalo, že stavebníci po kolaudaci objektu objekt vzápětí zvětšovali a přestavovali. Poznání minulé stavební legislativy je však nutné, neboť se promítá do současných typů podob a funkcí objektů druhého bydlení.

J. Vorel (2004) zmiňuje nový trend druhého bydlení v Česku, kterým je účast zahraničních dlouhodobých nájemců a vlastníků ODB v tomto bydlení. Holanďané přijížděli do našich kempů s karavany a obytnými auty již od začátku 90. let. V polovině 90. let začali Holanďané a Němci využívat také realitními kanceláři zprostředkovaný krátkodobý pronájem chat a chalup. Od konce 90. let holandské firmy začínají zejména v Podkrkonoší budovat nové rekreační obytné útvary – rekreační parky

– složené z nových rekreačních domků, které jsou zahraničním turistům krátkodobě či dlouhodobě pronajímány. V některých případech jsou jim prodávány. Vedle toho Holanďané, ale i Němci a Rakušané, začali po roce 2000 skupovat rekreační chalupy od českých chalupářů.

3. GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

3.1 Vymezení a poloha

Vodní nádrž Kamýk a Slapy, k jejichž okolí se práce vztahuje, leží na řece Vltavě. Řešené území se často označuje jako Střední Povltaví. Hráz vodní nádrže Slapy se nachází na 92. kilometru od soutoku s Labem, následuje vlastní vodní nádrž a po ní pokračuje vodní nádrž Kamýk, jehož hráze se nachází na 135. kilometru (vzdutí nádrže dosahuje 145. kilometru). Délka obou vodních nádrží je 53 km. Vodní nádrže a jejich okolí se nacházejí v oblasti Středočeské pahorkatiny. Administrativně leží v jižní části Středočeského kraje. Vymezené území zasahuje do okresů Příbram, Benešov a Praha Západ. Do Chatové oblasti přehradní nádrže Slapy a Kamýk – tedy do řešeného území této bakalářské práce – spadá území 26 obcí ležících podél Vltavy na obou březích řeky, a to od hráze Slapské vodní nádrže až po hráze Orlické vodní nádrže.

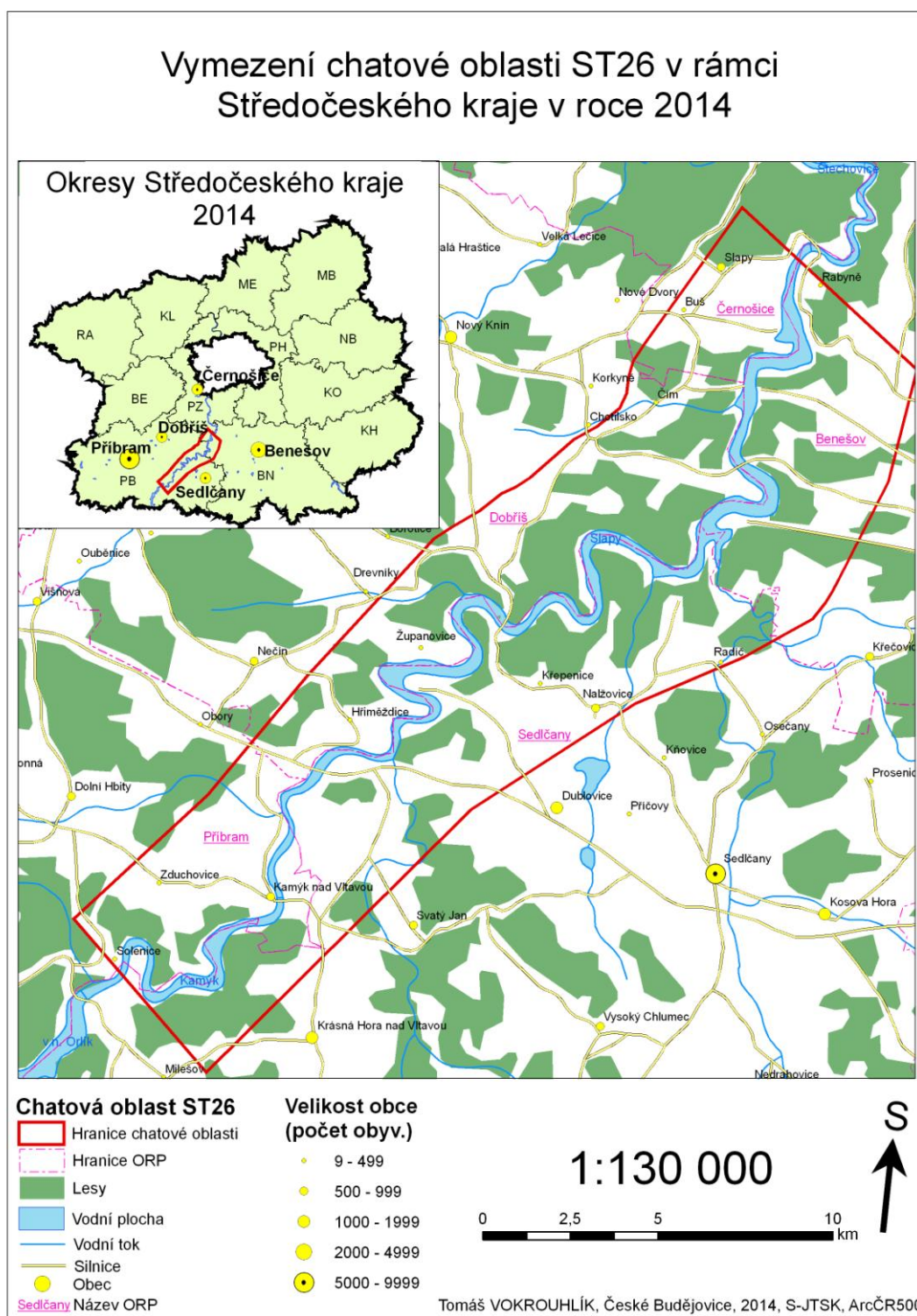
Na levém břehu to jsou obce Slapy, Buš, Čím, Korkyně, Chotilsko, Nový Knín, Borotice, Drevníky, Hřiměždice, Nečín, Obory, Županovice, Kamýk nad Vltavou, Zduchovice a Solenice. Na pravém břehu se jedná o obce Rabyně, Neveklov, Křečovice, Radíč, Kňovice, Nalžovice, Křepeň, Dublovice, Svatý Jan, Krásná Hora nad Vltavou a Milešov. Jde o území členité Středočeské pahorkatiny charakteristické většími obcemi, které se skládají z velkého množství sídel. Řešené území zasahuje do pěti správních obvodů obcí s rozšířenou působností (dále jen ORP), a to do ORP Benešov, Příbram, Dobříš, Sedlčany a Černošice. Pověřené obecní úřady (POU) jsou většinou totožné s ORP, vyjma POU Týnec nad Sázavou. Pro tuto bakalářskou práci jsou důležité, protože jsou v nich lokalizovány stavební úřady, které silně ovlivňují rozvoj chatových osad.

Řešené území leží nedaleko Prahy (cca 20 km jižně a táhne se zhruba 30 km podél Vltavy jihozápadním směrem) a je rekreačním zázemím obyvatel pražské aglomerace. Nicméně jde o území málo osídlené, bez větších měst a průmyslu. Jde většinou o území tzv. vnitřní periferie. Na druhou stranu ale v letním období se podél nádrží pohybuje a ubytovává velké množství rekreantů, kteří zde znásobují počet přítomných obyvatel.

Řešené území má přibližnou rozlohu 210 km². Toto periferní území bylo

zásadně ovlivněno výstavbou Vltavské kaskády, tedy vodními nádržemi Slapy (1955) a Kamýk (1961) a tím se stalo velmi zajímavým pro rekreaci, jak individuální chatářskou, tak i komerční v kempech a dalších rekreačních zařízeních.

Mapa č. 1: Vymezení chatové oblasti ST26 v rámci Středočeského kraje

3.2 Fyzickogeografická charakteristika řešeného území

Geologická a geomorfologická charakteristika je v práci popisována společně. Podle kolektivu autorů (1984) spadá z geomorfologického hlediska převážná část středního Povltaví do Česko-moravské subprovincie České vysočiny, reprezentované Středočeskou pahorkatinou. Tato subprovincie je podle Demek a kol. (2006) dále členěna na čtyři celky: Benešovskou pahorkatinu, Blatenskou pahorkatinu, Tábořskou pahorkatinou a pahorkatinu Vlašimskou. Mnou řešené území se nachází v Benešovské pahorkatině, která je následně dělena na dva podcelky, pahorkatinu Březnickou a Dobříšskou.

Demek a kol. (2006) popisuje Březnickou pahorkatinu jako členitou pahorkatinu v povodí Vltavy a Otavy, která se vyskytuje převážně na granitoidech středočeského plutonu, na proterozoických a staropaleozoických kontaktně metamorfovaných horninách ostrovní zóny, která má silně rozčleněný erozně denudační reliéf, který je tektonicky porušený se strukturními hřbety a suký, místy se skalními tvary zvětrávání a odnosu, se zbytky zarovnaných neogenních povrchů a hluboce zaříznutým údolím Vltavy. Střední výška je 331,2 m n. m.

Dobříšská pahorkatina je podle Demek a kol. (2006) členitá pahorkatina v povodí Vltavy a Sázavy, na severovýchodě Labe, rozkládající se převážně na granitoidech středočeského plutonu, na proterozoických a staropaleozoických kontaktně metamorfovaných horninách ostrovní zóny a jílovského pásma, antiklinorií a synklinorií na západě, na permských sedimentech na severovýchodě. Má podobně jako Březnická pahorkatina rozčleněný erozně denudační reliéf, který je tektonicky porušený, zlomy se vyskytují ve směru SZ a JV. Opět se vyskytují strukturní hřbety, neogenní zarovnané povrchy a hluboce zaříznuté údolí Vltavy a Sázavy. Nejvyšším bodem je Pecný v Ondřejovské vrchovině měřící 546 m n. m.

Každá z nich je dělena na několik okrsků, z nichž zmiňuji jen ty, kterými protéká Vltava. Z Dobříšské pahorkatiny je to Jílovská vrchovina (Besedná 496 m n. m., Drbákov 490 m n. m., Medník 417 m n. m., Ostromeč 333 m n. m., Veselý vrch 489 m n. m) a Netvořická vrchovina (Neštětická hora 536 m n. m), z Březnické pahorkatiny jsou to Klučenická pahorkatina (Holý vrch 531 m n. m), Milínská vrchovina (Levín 612 m n. m.), Mirovická vrchovina (Pteč 633 m n. m.) a Sedlčanská pahorkatina (Vysoký Chlumeč).

Na rozdíl od jiných chatových oblastí na Vltavě, např. mezi Štěchovicemi a Davlí, nejsou chaty stavěny přímo v prudkých svazích hluboce zaklesnutého údolí Vltavy, ale díky vzduší vodní nádrže Slapy stojí na jeho vrcholu, což umožňuje relativně snadný přístup do chatových osad.

Z *klimatického hlediska* lze území zařadit podle Tolasz a kol. (2007), dle Quittovy klimatické klasifikace, do mírně teplé oblasti MT11, která je podle Válek (2009) charakteristická relativně dlouhým teplým a suchým létem. Krátké a mírně teplé jaro rovněž s krátkým a mírným podzimem, zimu je možno charakterizovat jako mírně teplou, suchou, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Průměrná roční teplota se na území pohybuje mezi 8 a 9°C, průměrné roční srážky v rozmezí 450-550 mm.

Co se týče vlivu klimatických podmínek na chataření, lze konstatovat, že jsou příznivé. Teplotní poměry zcela vyhovují chataření. Teplé léto je ideálním časem pro trávení volného času na přehradní nádrži, s možností velkého množství vyžití. Při nedostatečných srážkách lze čerpat užitkovou vodu z přehrady, čímž se nahradí vyschlé rezervoáry plněné především z dešťů.

Podle Kozák a kol. (2009) se v řešeném území z *pedologického hlediska* vyskytují kambizemě modální (ze středně těžkých a lehčích substrátů) a eutrofní (z ultrabazických substrátů). Půdy se vytvářejí hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin a vrchovin, v menší míře v rovinném reliéfu. Původními společenstvy jsou listnaté a smíšené lesy (dub, buk, jedle, smrk).

Hydrografie řešeného území je poměrně jednoduchá. Oblast spadá do povodí řeky Vltavy, která je jediným velkým vodním tokem území. Je to vodní tok 2. řádu. Na řece se nacházejí dvě vodní nádrže, Kamýk a Slapy. Kamýcká vodní nádrž má objem 12,98 mil m³, zatopená plocha je 195 ha. Plocha povodí přehrady je 12 217,9 km² a průměrný roční průtok Q_a je 83,7 m³/s. Slapské jezero má plochu povodí 12 956,8 km², Q_a je 85,2 m³/s. Celkový objem nádrže je 269,3 mil m³ a zatopená plocha je 1 162,3 ha. Hydrologické údaje jsou převzaty z internetových stránek Povodí Vltavy [1]. Řeka má ve vymezeném území patnáct přítoků 3. řádu. Devět levých a šest pravých přítoků, z nichž nejvýznamnější jsou pravé přítoky Brzina, Musík a Mastník. Velké vodní plochy v chatové oblasti, tedy vodní nádrže Kamýk a Slapy poskytují řadu aktivit spojených s chatařením v řešeném území, jako je například koupání, rekreační plachtění, rybaření – mimopstruhové revíry Vltava 10 - 14, údolní nádrž Slapy; Vltava 15, údolní nádrž Kamýk a mimopstruhový revír Mastník [5].

Vegetační poměry jsou následující. V řešeném území se vzhledem k nadmořské výšce vyskytují tři vegetační lesní stupně. Je to vegetační stupeň bukový do 350 m n. m., bukodubový od 350 m n. m. do 400 m n. m. a stupeň dubobukový od 400 do 550 m n. m. To je ale potenciální přírodní vegetace. Ve skutečnosti se jedná o lesy smrkové a borové, pokud zde lesy jsou. Zbytkovými porosty jsou reliktní bory na prudkých a skalnatých svazích vltavského údolí – viz NPR a PR. Mimo lesů se někde podél břehů nacházejí i louky a místy i obdělávaná orná zemědělská půda. Na horní hraně údolí a na dalších místech, pokud je zde terén zarovnaný, lze nalézt zemědělskou krajinu s travní vegetací a ornou půdou.

Ochrana přírody představují ve vymezeném území dvě důležité položky, které popisují například Ložek, Kubíková, Špryňár a kol. (2005). První z nich je Národní přírodní rezervace (NPR) Drbákov-Alebertovy skály, která se rozkládá na srážech pravého, nárazového svahu meandru Vltavy u Smilovic, 1 km severně od Nalžovického Podhájí. NPR se nachází v nadmořské výšce 274 – 470 m, výměra je 64,3 ha a byla vyhlášena v roce 1977. NPR hostí společenstva skalnatých svahů a suťové lesy s tisem. Území je součástí migrační cesty teplomilných a horských druhů rostlin a ukázkou zachovalých přerozených ekosystémů údolí Vltavy. Dalším chráněným územím je Přírodní rezervace (PR) Vymyšlenská pěšina. PR se nachází na levém, nárazovém svahu zaklesnutého meandru řeky u Častoboře, mezi Smilovicemi a Kobylíky. Nadmořská výška se pohybuje mezi 268 a 398 metry nad mořem. Má výměru 67,2 ha a byla vyhlášena roku 1989. Geomorfologicky jde o bohatě členěný terén odkrývající geologický profil hornin jílovského pásma. Východní a jižní svahy údolí hostí přirozená společenstva skalních stepí, sutí, reliktních borů, teplomilných doubrav a dubohabřin. Dále se v řešeném území vyskytují dvě evropsky významné lokality (dále jen EVL). Těmi jsou EVL Hrdlička – Žďáňská hora a EVL Střední Povltaví u Drbákova.

Velké zastoupení lesů na březích vodních nádrží, které poskytují velké přírodní bohatství, jako jsou houby, maliny, borůvky atd., je pro chataření přínosem. Sběr lesních plodin je totiž jednou z aktivit nejvíce spojovaných s chatařením. Dále je nutno zmínit bezkolizní vztah k chráněným oblastem v řešeném území.

3.3 Sociálně geografická charakteristika řešeného území

Řešené území bylo vymezeno zejména jeho fyzicko-geografickými charakteristikami (stěžejním bylo velké a výrazné údolí vodního toku a vodních nádrží) a výskytem chatařských lokalit. Řešené území proto příliš nekoresponduje s administrativním uspořádáním obcí a sídelního systému. Některé obce jsou hranicemi chatové oblasti pouze protínány, jiné obce do území chatové oblasti spadají celé. Počet obyvatel je stanoven prostřednictvím počtu obyvatel základních sídelních jednotek ležících v katastrálních územích spadajících do chatové oblasti.

V roce 2001 bydlelo v chatové oblasti přibližně 5300 obyvatel v 56 sídlech, která spadají do řešeného území, při sčítání lidí domů a bytů v roce 2011 pak bylo zjištěno přibližně 6100 obyvatel. Co se týče počtu chatařů, budeme-li uvažovat, podobně jako Fialová (2009), že v jedné chatě se v průběhu letní sezony v průměru pohybuje 5 chatařů a v řešeném území jsme napočítali 3649 chat, zjistili jsme, že se zde pohybuje přibližně 18000 chatařů. V několika případech žijí v některých osadách chataři prakticky trvale, i když nejsou k pobytu trvale hlášeni. Přibližná hustota zalidnění v chatové oblasti je 29 obyvatel na km², což je hluboko pod průměr České republiky i Středočeského kraje. Tento ukazatel ovlivňuje především fakt, že v zájmové oblasti neleží žádné větší město a že převážnou část území tvoří hluboce zaklesnuté údolí Vltavy, na níž jsou vodní nádrže Kamýk a Slapy. Vezmeme-li v úvahu obyvatele včetně chatařů, dostáváme se přibližně na 87 obyvatel na km², což je srovnatelné s hustotou zalidnění okresů Benešov a Příbram, v nichž chatová oblast z většiny leží.

Průmysl je zde zastoupen zejména energetikou (vodní elektrárny na přehradních hrázích obou nádrží, jejichž výkony jsou podle informací na webu Povodí Vltavy [1]: Kamýk – 4 Kaplanovy turbíny, výkon 40 MW, Slapy – 3 Kaplanovy turbíny, výkon 144 MW). Zemědělství zde zajišťují především větší zemědělská družstva, ale také drobní soukromí farmáři. Z větších zemědělských podniků lze jmenovat ZD Krásná Hora nad Vltavou, Dublovice, Nalžovice a Neveklov. Na orné půdě, která se zde vyskytuje, se nejvíce pěstují obilniny. Je to zejména kukuřice, ať už na zeleno, či zrno. Dále se pěstuje pšenice a z olejnin řepka olejka, která je v území hojně rozšířena a v květnu ovlivňuje ráz krajiny svou barevností. Dále se v území také vyskytují trvalé travní porosty a dočasné travní porosty, také pastviny, které jsou využívány pro skot a ovce. Mimo energetiku a zemědělství zde působí také drobní

výrobní podnikatelé. Například v Kamýku nad Vltavou je to firma Spálenský – Dřevěné lišty, s. r. o.; Pěstitelská pálenice a Moštárna v Hřiměždicích a další. Dále se jedná o podnikatele z oblasti služeb pro místní obyvatele a služeb pro cestovní ruch, který je v území značně rozšířený – podnikatelé poskytující ubytovací a stravovací zařízení.

Následující odstavce charakterizují *dopravu a dopravní možnosti obyvatel, turistů a chatařů* v řešeném území. Státní silniční síť je v řešeném území relativně dobře vyvinuta. Území protíná silnice druhé třídy č. 18, která má napojení u Příbrami na silnici R4, spojuje Příbram se Sedlčany a navazuje v Olbramovicích na silnici I/3. Tato silnice přemostňuje Vltavu u Vestce. Na levém břehu Vltavy lemuje hranice území silnice II/102, která vede podle řeky až do Prahy. V řešeném území přemostňuje řeku v Kamýku nad Vltavou a pokračuje až do Milevska. Za hranicemi zájmového území na pravém břehu řeky vede komunikace II/105 z Prahy do Týna nad Vltavou. Tuto komunikaci křížuje silnice II/114, která vede přes řeku a přemostňuje slapskou vodní nádrž u Živohošti. Dále se na ni napojuje silnice II/119, vedoucí ze Sedlčan do Dobříše. Ta přemostňuje vodní nádrž v obci Cholín. Obě tyto komunikace se napojují na druhém břehu na silnici 102. Dalším způsobem jak se dostat přes řeku mimo využití mostů je využití komunikací vedoucích po korunách přehradních hrází Slapy a Orlík.

Vzhledem ke geomorfologickému charakteru řešeného území nebyla podél Vltavy vedena železniční cesta. Nejbližší železnice vedou za hranicemi území z Prahy na Dobříš nebo do Příbrami, případně z Prahy do Benešova, do Olbramovic s odbočkou do Sedlčan. Tyto železnice budou chataři nejméně využívány a jsou pro nás nepodstatné. Pokud by v území existovala železnice napojená na Prahu, určitě by se vyznačovala čilým rekreačním provozem.

Přístup k jednotlivým chatovým osadám je většinou po asfaltových komunikacích zejména 3. třídy, navazující na významnější komunikace zmíněné výše. Před chatovými osadami pak přechází v panelové cesty, cesty šterkové či prašné. To může způsobovat, že se někteří chataři do chatových osad mohou dostávat obtížněji, zejména, zhorší-li se stav těchto cest při nepříznivém počasí, viz příslušná subkapitola v kapitole 7.

Nejlepším dopravním prostředkem do chatových osad je vlastní automobil. Díky výše popsané silniční síti se např. chataři z Prahy dostanou na svoji chatu pohodlně do jedné hodiny, nemluvě o chatařích z Příbrami či Dobříše. Další možností je využít autobusových dopravců. Vymezené území je velmi dobře dopravně obslouženo

autobusovými spoji, své služby zde poskytuje několik dopravců. Přímo do chatových osad není autobusové spojení zajištěno, avšak do základních sídelních jednotek, v jejichž blízkosti se osady nacházejí, jezdí alespoň jeden spoj denně.

Lodní dopravu na Slapské nádrži zajišťuje společnost Quater, s.r.o. [6]. Až do roku 2011 fungovala lodní doprava na trase Slapy – Solenice, kde navazovala na lodní dopravu Orlické nádrže. V současnosti však funguje jen linka na trase Slapy – Nová Živohošť. Pravidelná doprava je zajištěna v sezoně, tj. od 28. 6. do 31. 8. Denně jezdí tři spoje v obou směrech. Rekreační individuální plavba v podobě plachetnic, motorových člunů a hausbótů je na obou nádržích možná, ale na základě stanovených pravidel. Vodní cesta pro tato plavidla z Prahy proti proudu Vltavy má zatím problém s překonáním přehradní hráze Slapy, ale řešení tohoto problému se připravuje v rámci splavnění Vltavy v linii Praha – České Budějovice [12].

Jak již bylo popsáno výše, Slapskou vodní nádrž překlenují čtyři mosty. Tyto mosty popisují v podle Josef (1999). Prvním mostem po proudu je most v Kamýku nad Vltavou. Nový ocelový most koncem 90. let nahradil starou konstrukci. Most má tři mostní pole, jeho celková délka činí 110 metrů. Kamýcký most byl dokončen za 12 měsíců v roce 1999. Dalším mostem je Vestecký most, který se nachází 12 km západně od Sedlčan. Konstrukce mostu sestává ze čtyř souběžných železobetonových nosníků uložených na třech kamenných pilířích s cihlovými výplněmi. Celková délka mostu je 229 metrů. Most byl postaven v roce 1936. Třetím mostem po proudu řeky je Cholínský most, nacházející se asi 8 km severozápadně od Sedlčan. Je z prostých deskových trámů z předpjatého betonu. Délka přemostění je 227 metrů, most má tři pole a ční ve 40 metrové výšce nade dnem původního řečiště. Most byl postaven v roce 1956, tehdy byl příznačně nazván Fučíkův most. Posledním mostem je most Chotilský, který je však nazýván Živohošťský, podle blízko ležící obce a chatové osady Živohošť.

3.4 Charakteristika cestovního ruchu v řešeném území

Cestovní ruch má v dané oblasti velký potenciál. Díky množství kempů a rekreačních středisek na březích Vltavy poskytuje velké množství ubytovací kapacity pro turisty. Ti převážně využívají služeb těchto zařízení a rekreují se převážně na březích vodní nádrže Slapy. Mimo to také mohou podnikat ať už pěší, tak i cyklistické výlety do okolí díky

množství turistických a cyklistických tras. Dále mohou navštěvovat kulturní a přírodní atraktivitu území, či památky ležící mimo řešené území, avšak snadno dosažitelné.

Turistika a cyklistika je v území jedním z nejvíce provozovaných sportů. Podél řeky vede od jihu k Praze Vltavská cyklotrasa, která částečně z Krásné Hory nad Vltavou kopíruje trasu č. 301, vedoucí do obce Buš u Chotilska. V Křepeňicích se Vltavská cyklotrasa spojuje s cyklotrasou č. 8132 a kopíruje její průběh od Křepeňic až po Dublín. Odsud pokračuje pod označením Vltavská na Živohošť, kde překonává řeku pomocí přívozu a nad řekou se opět napojuje na trasu č. 301. Z obce Buš pokračuje do Prahy a do Mělníka pod označením Vltavská. Dále územím vedou cyklotrasy číslo 111, č. 8133, č. 8134 a č. 8195. V oblasti je také množství turistických tras, které křížují krajinu po obou březích Vltavy. Navíc územím vede několik naučných stezek, které budou charakterizovány níže. Území zasahuje do oblasti Sedlčanska, Neveklovska a Novoknínska, která jsou turisticky velmi atraktivní a nabízí řadu přírodních a kulturních památek.

Za přírodní atraktivitu v řešeném území lze považovat skály u Roviště (obr. č. 1), které jsou známé díky lezcům, dále přírodní rezervaci Drbákov-Albertovy skály, která je známá výskytem tisů a stejnojmennou naučnou stezkou, která vede podél řeky a na níž se vyskytují vyhlídky na skalních výstupcích svahů, dále rezervace Vymyšlenská pěšina, ležící na levém břehu Vltavy, rozpínající se mezi Smilovicemi a Kobylíky. Podél poloviny území přírodní rezervace se táhne naučná stezka Vymyšlenská pěšina. Na ni se napojuje naučná stezka Drtinova stezka, která vede až do obce Živohošť. NS Vymyšlenská pěšina se napojuje na naučnou stezku Zlaté Psí hory, která vede kolem Veselého vrchu u Mokrska. V této lokalitě je předpokládán výskyt zlata, proto se stezka jmenuje „Zlatá“. Další přírodní zajímavostí je PP Střed Čech, do jehož části řešené území částečně zasahuje.

Obr. č. 1: Skály u Roviště a Velké nad Vltavou

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Z kulturních památek v regionu lze jmenovat zříceninu hradu Vrškamýk ze 13. století, u Kamýku nad Vltavou, pozůstatky keltského opida na Hrazanech, zříceninu hradu na Ostromeči, založeného na přelomu 14. a 15. stol., zříceninu hradu Kozí Hřbet u Dublin, dále Krčínovu renesanční tvrz v Křepeňicích, postavenou Jakubem Krčínem z Jelčan a Sedlčan v roce 1584, zámek ve Zduchovicích z 16. stol., v Hřiměždicích z 18. stol., ve Skryšově, také z 18. stol., který je nyní majetkem herce Karla Rodena. Dále zámek v Čelině také z 18. stol., v Nalžovicích, v Radíči, z přelomu 17. a 18. stol., ve Slapech a v Jablonné. Mezi kulturní památky lze zařadit i budovu muzea Křižovnického špýcharu v Prostřední Lhotě, kde je expozice Život venkovského obyvatelstva středního Povltaví, nebo budovu Váchova špýcharu v Drážkově. Za technické atraktivy můžeme označit přehradní hráze, ať už se jedná o Orlickou, Kamýckou nebo Slapskou. Dále můžeme zmínit rozhlednu na Veselém vrchu u Mokrsko, která byla postavena v roce 1999, nebo bývalou štolu Josef u Smilovic, která byla ražena v rámci geologického průzkumu kvůli těžbě zlata a kde se nyní nacházejí podzemní laboratoře Josef, patřící Stavební fakultě ČVUT v Praze.

Lze konstatovat, že v okolí Slapské a Kamýcké přehrady se v jisté formě vyskytují téměř všechny formy cestovního ruchu, které jsou vymezeny a uvedeny v manuálu pro učitele na stránkách agentury Czechtourism [2]. Nejvíce je zde zastoupen

cestovní ruch mimo veřejné formy, tedy chataření a chalupaření. Další nejvíce zastoupenou formou je rekreační forma a sportovně-rekreační forma. Díky velkým kempům a rekreačním střediskům na březích řeky je velmi častá také mládežnická forma cestovního ruchu. V této souvislosti můžeme zmínit rekreační zařízení Častobor, či rekreační zařízení a kempy na Nové a Staré Živohošti, na Ždání, na Skalici a na Rabyni. Lázeňsko-léčebná forma cestovního ruchu je zastoupena ubytovacím zařízením hotelu Měřín, který patří mezi vojenská léčebná a rekreační zařízení a dále Vojenským rehabilitačním ústavem Slapy.

Z terénního průzkumu autora v letech 2012 – 2014 vyplývá, že v řešeném území se vyskytuje celkem 8 hotelů, 19 pensionů, 11 kempů a 13 rekreačních středisek, která nabízejí ubytování především v chatkách. Co se týče rozložení ubytovacích zařízení v řešeném území, lze říci, že je nerovnoměrné. Většina z nich se nachází v těsném okolí Slapské nádrže, v okolí Kamýcké pouze minimum objektů.

Z ubytovacích zařízení jsou popsány pouze hotely a kempy, neboť výčet ostatních ubytovacích zařízení by byl příliš obsáhlý. Z osmi hotelů se tři nacházejí na levém a pět na pravém břehu. Prvním hotelem na pravém břehu je hotel Měřín. Je součástí vojenských lázeňských a rekreačních zařízení. V roce 2010 prošel rekonstrukcí a nabízí ubytování pro 192 zákazníků. Dalším hotelem je hotel Laguna, poblíž obce Nebřich. Nabízí ubytování pro 72 osob. Hotel Hladina. Hotel má ubytovací kapacitu cca 60 osob. Nachází se na území obce Nebřich, pod Chotilským mostem u Živohoště. Dalším hotelem je Hotel a hostinec U Svaté Anny v Nahorubech s celkovou kapacitou 20 osob. Čtvrtým hotelem je Hotel Hrazany, který má kapacitu 55 osob. Na levém břehu řeky se nacházejí tři hotely, z nichž dva ve Ždání. Prvním je hotel Fousek, s ubytovací kapacitou je 73 osob. Další je Garni hotel Petra s kapacitou 33 osob. Třetím je hotel Atlantida na Staré Živohošti.

Kempy jsou popsány v pořadí, v jakém je lze nalézt po proudu řeky. Prvním je Autokemp Roviště, který se nachází ve stejnojmenné chatové osadě. Dále jsou to Autokemp Županovice, Kemp Cholín, Kemp Ahoj na Oboze, Autokemp Skalice, Juniorcamp na Nové Živohošti, Veřejné tábořiště Nová Živohošť provozované městem Benešov, Kemp U Kapitána na Nové Živohošti, Kemp Komár, Lesní tábořiště Nebřich a Autokemp Ždán. Stravovací služby jsou v řešeném území nejčastěji doplňkovou službou ubytovacích zařízení. V okolí obou nádrží se nachází 35 podniků nabízejících stravování.

4. GEOGRAFIE CHATAŘENÍ – TEORETICKÁ VÝCHODISKA

Následující kapitola se věnuje definicím pojmů spojených s chatařením. Definice chataření a prvků územní struktury vychází z práce Kubeš (2004a, 2004b, 2011). Texty jsou upravené, ale smysl definic zůstal zachován.

4.1 Chataření a chata

Podle agentury Czechtourism [3] je *chataření* cestovním ruchem mimo veřejné formy rekreace. Chataření je především spojeno s obnovou psychických a fyzických sil. Odehrává se většinou na chatě a v jejím okolí a je spojeno s volnočasovými aktivitami. Je nekomerční, domácí, převážně letní individuální formou rekreace. Chataři využívají chaty k odpočinku, např. četba, procházky, sběr lesních plodů, koupání, různé sporty, koníčky, přestavování chaty a různé úpravy objektu či pozemku. Dále je mnozí využívají jako místo rodinných setkání, mladší generace potom jako místa pro konání společenských akcí či dlouhodobějšího prázdninového pobytu.

Chata je pevný stavební objekt, novostavba, určená pro individuální rekreaci. Jedná se převážně o rekreaci letní, avšak chaty dnešního charakteru již umožňují celoroční využívání objektu. Chata je zařízena tak, aby umožňovala přespaní i dlouhodobější pobyt spojený s rekreačními volno-časovými aktivitami. Architektura chatových objektů je v Česku velmi rozmanitá. Podle Kubeš (2004a, 2011) je chata převážně menším patrovým, soliterním objektem (autor připouští i dvouchaty), který je uzavíratelný a uzamykatelný. Chatou ovšem nemusí být pouze pevný stavební objekt. Podle Kubeš (2009) lze v našich podmínkách, ale i ve světě, za chatu považovat různé dlouhodobě zaparkované karavany či maringotky. V posledních letech jsou populární také mobilheimy. Dalším důležitým rysem chaty je soukromé, osobní vlastnictví, tedy nejsou komerčně využívány. Dále je také zapotřebí odlišovat chataření od chalupaření, tudíž odlišnost chaty od chalupy. Kubeš (2009) popisuje *chalupu* jako původně nerekreční objekt sloužící k trvalému bydlení, kterým je nejčastěji vesnická usedlost, menší zemědělská usedlost, či hájovna atd. Nejčastěji se nacházejí mimo chatové osady, ve vzdálenosti od zázemí měst, ve vsích či na samotách. Mohou se vyskytovat i v horských oblastech a je předpokladem, že jsou využívány celoročně.

4.2 Typy chat a chatových osad

V této subkapitole je popsán funkční a architektonicky-stavební typ chat, následně jsou popisovány typy chatových osad. Subkapitola vychází z díla Kubeš (2004b).

První část této subkapitoly se věnuje funkčním typům objektům individuální rekreace.

Rekreační chata (CHAFR) je nejvíce zastoupeným funkčním typem chaty na našem území. Její hlavní funkcí je funkce rekreační, což má přímou návaznost na to, kde se tyto chaty vyskytují. Nejčastěji jsou v rekreačních chatových osadách, ležících poblíž vodní nádrže, v údolí vodního toku či v blízkosti lesů. Na druhou stranu může mít potenciál i pro trvalé bydlení. Během terénního výzkumu řada chatařů uvedla, že chatu obývá téměř celoročně, pouze na zimu se stěhují zpět do měst.

Rekreační chatě má funkcí velice blízko *rekreační domek (CHAFRD)*. Jedná se o stavebně kvalitnější objekt, zpravidla novostavba, která svou podobou zapadá do architektury venkovského sídla, kde se nejčastěji vyskytuje. Díky svým stavebním parametrům je celoročně obyvatelný a využitelný, často se tak vyskytuje například v horských a podhorských oblastech. Stále se však v terénu vyskytují méně, než rekreační chaty.

Zahrádkovo-rekreační chata (CHAFZR) je typem chat, které byly vystavěny v 80. letech zahrádkářskými organizacemi, spolu s budováním stejnojmenných osad. Postupem času však zahrádkářská funkce těchto objektů upadala a začali se převážně využívat jako rekreační chaty. Jsou to většinou zděné chaty s velikostí půdorysu 16 m², součástí je malá podkrovní ložnice, na rozdíl od zahrádkářské chaty.

Dalším subtypem je *zahrádková chata (CHAFZ)*. Ta se nachází v oplocených zahrádkářských osadách, nejčastěji v zázemí měst či městysů. Má především zahrádkářskou, někdy i ovocnářskou funkci. Chata umožňuje přespání a splňuje podmínky chaty, na rozdíl od dalších objektů na pozemku, jako jsou altány, boudy apod. V současné době již zahrádkaření není tak aktivní, díky dostupnosti ovoce a zeleniny v obchodech.

Posledním zmiňovaným funkčním typem je *potencionálně mobilní chata (CHAFMR)*. Jedná se o objekty druhého bydlení, jejichž konstrukce umožňuje potencionální přemístění. To se však neodehrává velmi často. Těmito objekty mohou být např. stavební buňky, hausbóty, nástavby nákladních aut, železniční vagony,

maringotky či dlouhodobě zaparkované karavany. Funkčně jsou potencionálně mobilní chaty podobné chatám rekreačním. V chatových osadách se nevyskytují příliš často.

V následující části subkapitoly jsou přiblíženy architektonicky-stavební typy objektů individuální rekreace. Vizuální rozmanitost chat je dána právě architektonicky-stavebními typy chat. Tyto typy jsou dány obdobím vzniku chaty a jejími přestavbami. Dále typ chaty určuje využití dostupných materiálů, možnosti a schopnosti individuálních stavebníků chat, také dostupnost hotových, „stavebnicových“ chat na trhu a mohou se uplatnit i regionální a lokální vzory chatařské architektury. Při mapování chat v řešeném území a jejich zařazování do architektoniky-stavebních typů byla využita práce Kubeš (2004b, 2011) a Lexikon chat - Kubeš (2006). Do jednotlivých typů se promítá prostorové uspořádání chaty (počet pater, řešení střechy, půdorys, objem stavby), použité stavební materiály, důležité je také období vzniku chaty. Spíše výjimečně se projevují regionální a lokální vzory chatařské architektury. Existuje velká shoda mezi funkční a architektonicky-stavební typologií chat.

Rekreační chatu (CHAAR) je podle architektonické typizace možné dělit na několik subtypů, které svou podobou, použitým materiálem odpovídají období jejich vzniku. Problémem při zařazování chaty do subtypů jsou především přestavby chat, kdy objekty ztrácejí svou původní podobu. Nejstarším subtypem jsou prvorepublikové chaty a sruby, následně chaty 30. let, poválečné chaty z období 50., 70., 80. let a novější chaty budované od 90. let do současnosti. Jednotlivé subtypy jsou popsány níže.

Chaty z 30. let stojí na nízké podezdívce, mívají obvykle půdorys 20 až 30 m² a součástí je obvykle i vstupní verandu. Prkenné, lakované stěny obklopují jednu až dvě místnosti. Střecha je nízká, krytinou je často pouze plech, či lepenka. Takovýto objekt se většinou nenachází na vlastním pozemku. Suchá toaleta bývá postavena nedaleko chaty.

Chaty z 50. let jsou podobně projektované jako chaty 30. let. Jedná se o nízký objekt s rozlohou 20 – 30 m² s plechovou či eternitovou střechou. Chata opět poskytuje jednu až dvě místnosti, toaleta je již uvnitř chaty. Nalezneme zde také prosklenou verandu, typickou pro toto období. Rámy tabulek skla bývají bílé či hnědé. Omítka zde však bývá bílá a koresponduje s dřevěnými okenicemi.

Chaty ze 70. – 80. let mají cihlový základ přízemního patra, kde se nachází společenská místnost s kuchyní a sociálním zařízením, nad kterým se nachází šikmá střecha pobitá eternitem. Pod střechou jsou jeden až dva pokoje, obvykle s balkónem.

Celkový vzhled chaty utváří dřevěné obložení horní části. Součástí chaty je technická místnost a garáž v suterénu chaty. U novějších chat se zvětšuje prostorová kapacita (více místností, větší půdorys). Chaty čelí mnoha úpravám a v některých případech se stávají trvale obydlenými. Poněkud odlišným je podtyp *dřevěná montovaná chata z 60. – 90. let*. Jedná se o „stavebnice“, které vznikaly za pomoci socialistických dřevařských podniků a jsou vyráběny do dnes. Nejvýznamnějším prvkem jsou lakované palubky pobité na dřevěné konstrukci a opět eternitová střecha mírného sklonu. Vzhledem ke konstrukci chaty, bývá komín z bezpečnostních důvodů umístěn mimo chatu.

Chaty z 80. a 90. let mají, podle Zouhar (2008), daleko větší rozměry, velmi často jsou vybaveny elektrickým proudem a vodovodem.

Rekreační domek (CHAARD) je stavbou většího půdorysu a rozlohy, obvykle 40 až 60 m². Jak je popsáno v charakteristice u funkčních typů chat, měl by být citlivě zasazen do architektury vesnického sídla. Jelikož se jedná o novostavby, tak je vzhled modernější. Rekreační domek bývá obvykle cihlová, zateplená a izolovaná stavba, jejíž střechu pokrývají na místo lepenky pálené tašky. Na rozdíl od chalupy, na jejíchž základech může být rekreační domek postaven, je obyvatelný včetně podkroví. Součástí je kuchyně, sociální zařízení a dva pokoje, dále u domu stojí garáž, dílna, či stodola. Celý objekt bývá napojen na všechny možné sítě v okolí, je trvale obyvatelný a celý pozemek je oplocený.

Zahrádkovo-rekreační chata (CHAAZR) vznikala na základě projektu z 80. let. Jedná se o chatu o rozloze 16 m². V přízemí se nachází kuchyň, obytná místnost a sociální zařízení. V patře se nachází malá ložnice. Střechu chaty opět tvoří eternit a fasáda bývá bílé barvy. Okolí chaty slouží zejména k zahrádkaření. V řešeném území se takové to chaty vyskytují a chatařům byly přiděleny pozemky na jejich stavbu v rámci rušení kotvišť pro hausbóty.

Zahrádková chata (CHAAZ) se vyskytuje především v zázemí měst, tudíž se v řešeném území téměř nevyskytuje. Po architektonické stránce je to chata velice rozmanitá. Chata je přízemní, většinou s jednou obytnou místností. Mimo chaty se na pozemku často vyskytují malé objekty, např. skleník, bouda na nářadí atp. Tyto chaty vytváří kolonie, které jsou oploceny pouze jako celek a ne jednotlivě.

Závěr subkapitoly se věnuje popisu *funkčních a architektonicky-stavebních typů chatových osad*. Za chatovou osadu je považován shluk alespoň pěti chat,

umístěných ve specifickém krajinném prostředí. Níže jsou uvedeny a stručně popsána funkční a architektonicky-stavební typy chatových osad.

Rekreační chatová osada je složená z rekreačních chat. Vyskytuje se nejčastěji a téměř vždy se váže na přírodní struktury, nejčastěji na vodní tok, vodní nádrž, les apod. Dalším typem je *zahrádkářsko-rekreační chatová osada*, která je složena ze zahrádkářsko-rekreačních chat, ve kterých se chataři věnují kromě rekreačních volnočasových aktivit i zahrádkaření. Dále se vyskytují *zahrádkové osady s chatami*, kde je hlavní činností zahrádkaření. Tyto osady a zahrádkářsko-rekreační osady bývají společně oplocené. Dalšími typy osad jsou *zóna sídla s rekreačními domky a kombinovaná chatová osada*.

4.3 Chatové okrsky a chatové oblasti

Definice *chatového okrsku* je totožná s definicí chatové lokality, kterou vymezil Kubeš (2004b, 2011). Jedná se o několik chatových osad v řetězci či shluku, které se nacházejí nedaleko od sebe. Minimální počet chat je 50, ve skutečnosti se však jedná o 100 až 200 chat ve třech až čtyřech chatových osadách.

Chatová oblast je hierarchicky výše než chatová lokalita. V chatové oblasti se nachází minimálně 500 chat a území má rozlohu větší než 100 km². Vymezená je zejména hydrografickými a geomorfologickými principy.

4.4 Problematika územního rozvoje ve vztahu k chataření

Následující subkapitola vznikla ve spolupráci s doc. Kubešem, podle studijního materiálu Kubeš (2012).

Stěžejními materiály pro rozvoj chataření jsou územní plány obcí, které řeší celé území správního obvodu obce včetně území zastavěných chatovými osadami. Z funkčního hlediska jsou chatové osady územím pro individuální rekreaci, tudíž by zde neměly být situovány funkce rezidenční či výrobní. To se však často mívá účinkem, když je některým majitelům chaty povoleno chatu užívat jako objekt trvalého bydlení.

Územní plán se také věnuje vizuální podobě chatové zástavby, tyto regulativy

však lze uplatnit pouze na nové chaty (např. jakou střechu má chata mít). Dále se zabývá přivedením inženýrských sítí na pozemky určené k chatové výstavbě, přivedení elektřiny o napětí 22 kV do trafostanice u chatové osady, dále rozvedení rozvodové sítě o napětí 230/380 V po chatové osadě (nutnost vést pod zemí zakončené rozvodovými skříněmi). V ÚP lze také řešit přivedení vodovodu, což však ovlivňuje zvýšení produkce splašků, jejichž likvidace je jedním z největších technicky-infrastrukturních problémů. Řešením problémů je vybudování kanalizace a napojení na ČOV, ale tato záležitost je velice nákladná a téměř se s ní v chatových osadách nesetkáme. Pro většinu obcí je díky nízkým rozpočtům nepředstavitelná. U chat se tak setkáváme pouze se septiky, které jsou jen zřídka vyváženy. Územní plán by měl alespoň na tuto věc dohlížet a vyžadovat ji. Dále by z ekologického hlediska měl územní plán vyžadovat prostory pro umístění sběrných nádob na komunální odpad, ať už přímo v chatových osadách nebo v jejich blízkosti. Dalším územně plánovacím problémem chatových osad jsou přístupové komunikace, tedy jejich kvalita, zlepšování stavu a budování nových komunikací. Dále je nutno dbát na to, aby byl v územním plánu dodržován regulativ týkající se vztahů chatových osad ve vztahu k chráněným krajinným prvkům, pokud se v blízkosti chatové osady nacházejí (nebo chatová oblast v chráněném území). Také je nutno v nových územních plánech dodržovat bezbariérovost chatových osad, tzn. neoplocování jednotlivých pozemků. Nedílnou součástí územních plánů je ochrana před povodněmi. Protože chatové osady často leží u vodních toků, je jejich protipovodňová ochrana důležitá. Některé chaty leží v záplavové zóně padesátileté vody. Vzhledem k přechodnosti pobytu v chatách není možné vyžadovat uvolnění inundačního pásma Q50. Lze ale doporučit zkapacitnění koryta (prohloubením, rozšířením) a je třeba zabránit takovým úpravám koryta, které by omezili jeho kapacitu a průchod vody. V některých lokalitách vzniká tlak na další výstavbu chat v chatových osadách, případně na vznik nových osad. Je třeba zvážit územní potenciál chatových osad a krajiny. V případě negativního souhlasu lze vyhlásit stavební uzávěru na další výstavbu chat. Územní plán by měl také usilovat o ochranu krajinného rázu. Právě nové chaty vystavěné na vyvýšených a viditelných místech nebo uvnitř vizuálně exponovaných prostorů by mohli krajinný ráz poškodit. Pokud by přece jen měla vzniknout nová chatová osada, pak je nutné ji naplánovat prostřednictvím regulačního plánu (rozvržení pozemků, chat, komunikací a infrastruktury).

5. POUŽÍVANÁ DATA A POSTUPY JEJICH ZPRACOVÁNÍ

5.1 Terénní průzkum chatových osad

Na počátku práce jsme s ostatními kolegy a kolegyněmi dostali vymezení chatové oblasti na základě práce Kubeš (2011). Zdrojovým materiálem pro určování chatových osad byl Statistický lexikon obcí, Kolektiv (1994), kde jsme zjistili počet chat, připojených k základním sídelním jednotkám, podle sčítání provedeného v roce 1991. Dalším podkladem byla základní mapa ČR 1:25000 a 1:50000, ve kterých byly větší chatové osady vyznačeny zvláštními symboly, někdy byl používán i internetový portál Mapy[7] či stránky katastrálního úřadu [8]. Jelikož pocházím z obce, která leží uvnitř řešeného území, měl jsem před započítáním práce dobré informace o rozmístění chat díky znalosti území. Samozřejmostí bylo nahlédnutí do starších diplomových prací, abychom si udělali představu o průběhu tvorby práce.

Samotné mapování začalo v oblasti mezi Solenicemi a Zduchovicemi, tedy pod hrází Orlické přehradní nádrže. Postupoval jsem po obou březích, po proudu řeky až do Nové Rabyně, nad přehradní hrází Slapy. Jednotlivé chatové osady jsem si nejprve ohraničil a zakreslil do mapy. Následně jsem si osadu prošel ještě jednou, přičemž jsem počítal chaty a určoval jejich typologii a stáří, což bylo do jisté míry komplikované a nejednoznačné, neboť bylo mnoho staveb přestavěno podle novějšího architektonického stylu. Dalším úkolem bylo vyhledávat problémy chatové osady. Některé problémy byly zřejmé od pohledu, osobně jsem byl schopen posoudit např. stav cest, umístění kontejnerů a likvidaci odpadků, urbanistické problémy, elektrifikaci osady a přítomnost vodního zdroje. Další problémy byly řešeny s chataři, pomocí souboru otázek týkajících se těchto problémů v chatových osadách (viz dále), který v rámci příprav vznikl ve spolupráci s doc. Kubešem a kolegy, zabývajícími se stejným tématem. Všechny zjištěné údaje byly zaznamenávány na papír a později zaneseny do tabulek.

5.2 Typizace chat a chatových osad

Během návštěv jednotlivých chatových osad byla prováděna typizace chat a osad. Zařazení chat do jednotlivých typů probíhalo podle typizace popsané v subkapitole 4.2. U každé chaty jsem se podle lexikonu chat (Kubeš, 2006), ve kterém jsou pro příklad nařazeny chaty podle období jejich vzniku, pokoušel určit období výstavby chaty (chaty z 30. let, z 50. let, z let 70. - 80. a z let 90. až do současnosti). V některých menších osadách mi byly informace o době vzniku poskytnuty staršími chataři, kteří si na dobu vzniku většiny chat pamatují. Dále jsem chatu zařadil z architektonicky-stavebního hlediska do příslušného typu - rekreační chata, zahrádkářsko-rekreační chata, zahrádková chata, rekreační domek a architektonicky-specifická chata (maringotka, vagón, hausbót atd.). Typy jsem hodnotil především podle velikosti chaty, stavebního stylu a podle využití pozemku. Problémem při stanovování jednotlivých typů byla přestavba či úprava objektů v průběhu času podle nových stavebních stylů. Podle převažujících typů jednotlivých chat byl následně určen typ chatové osady. Jedná se buď to o rekreační chatovou osadu, zahrádkářsko-rekreační chatovou osadu, zahrádkovou osadu s chatami a zónu sídla s rekreačními domky. Ne vždy je určování typů chatových osad jednoznačné. Není neobvyklé, že se v chatových osadách vyskytují chaty několika architektonicky-stavebních typů. Zde tedy vymezíme chatovou osadu kombinovanou. Typy jednotlivých chatových osad znázorňuje mapa č. 4.

5.3 Dotazování chatařů v chatových osadách

Jak je již zmíněno v úvodu, hlavním cílem práce je analýza územních a rozvojových problémů spojených s chatařením. Některé problémy jsou v osadě zřejmé, na jiné jsme se museli ptát chatařů. Za tímto účelem vzniklo schéma těchto problémů (viz Tabulka č. 1). Pro přehlednost jsou problémy odlišeny druhem písma. Ty problémy, které jsou vyznačené kurzívou, byly zjišťovány přímo terénním průzkumem, podtržené byly dotazovány chataři a problémy uvedené tučně byly diskutovány s úředníky stavebních úřadů a představitelů obcí. V některých případech je druh písma kombinovaný, neboť se některé problémy řešili s chataři i na stavebních úřadech, například tučně podtržené písmo znamená, že byla věc diskutována jak s chataři, tak s představiteli stavebních

úřadů.

Během tohoto dotazování chatařů však nastaly problémy se zjišťováním odpovědí na všechny otázky. Někteří chataři odmítali odpovídat na otázky, nebo na ně odpověděli nepravdivě. Jednalo se zejména o otázky týkající se infrastrukturního vybavení, zejména likvidace splašků, protože ne všichni chataři mají v tomto ohledu čisté svědomí. Dále to byly otázky spojené s kriminalitou, ne každý se rád dělí o nepříjemné zážitky a o otázky týkající se vztahu chatařů, zřejmě z obavy, aby se to případně ostatní nedověděli a nebyly zde ještě větší problémy.

Tabulka č. 1: Schéma rozvojových problémů v chatových osadách

<p>1. Ochrana přírody a vodních zdrojů</p> <p>A. <u>Zvláště chráněná území přírody velkoplošná</u> – zóny ochrany NP nebo CHKO</p> <p>B. <u>Zvláště chráněná území přírody maloplošná</u> - nároky na environmentální, krajinářské a architektonické řešení, regulativy pro chataření</p> <p>C. <u>Přírodní parky</u> – krajinářské a architektonické řešení</p> <p>D. Prvky ÚSES – nároky na environmentální řešení a management, tvorba a ochrana prvků</p> <p>E. <u>Chráněné rostliny, chránění živočichové, chráněné geologické a geodetické prvky</u></p> <p>F. <u>Vodní zdroje a jejich ochranná pásma</u> – typ a význam zdroje, existence pásma, zóny a příslušné limity a jejich dodržování</p> <p>2. Přírodní nebezpečí</p> <p>A. <u>Povodně a ochrana před povodněmi</u> – desetiletá až padesátiletá voda, vybřežení vodních toků a nádrží, zaplavení pozemků, zaplavení chat, povodňové mapy, varování před povodněmi apod.</p> <p>B. <u>Sesuvy a ochrana před sesuvy</u> – sesuvy vyvolané nesoudržným podložím a srážkami, sesuvy podpořené lidskou činností, ochrana, ochranná opatření, škody</p> <p>C. <u>Pád stromů</u> – při větrných událostech, při těžbě, nebezpečí a škody</p> <p>D. <u>Požáry přírodní a vyvolané člověkem</u> – na pozemcích v okolí, v chatách</p> <p>E. <u>Silný vítr</u> – poškození chat, zvláště střech</p> <p>3. Zemědělství, zahrádkaření, sportovní rybaření, chov ryb, myslivost a lesnictví</p> <p>A. <u>Zemědělství</u> – ovlivnění zemědělskými chemickými postřiky a hnojením, škody na zemědělských kulturách způsobené chataři, bránění přístupu na pozemky chat</p> <p>B. <u>Zahrádkaření</u> - ovlivnění chemickými postřiky a hnojením, přenos škůdců a plevelů, organizace zahrádkaření v zahrádkových osadách, voda pro zalévání, podoba zahrádkářských staveb, oplocení zahrádek, vstup do zahrádkových osad a na zahrádky apod.</p> <p>C. <u>Sportovní rybaření</u> – povolené a pytláčení chatařů, chatařské zásahy do koryta a rybího společenstva, umožnění přístupů ke břehům pro rybáře ze strany chatařů atd.</p> <p>D. <u>Chov ryb v rybnících</u> – pytláctví chatařů, znečištění vody z chat, pohyb hladiny vodní nádrže ve vztahu k nedalekým chatám</p> <p>E. <u>Myslivost na okolních pozemcích</u> – pytláčení, plašení zvěře, ohrožení při lovu, spolupráce s myslivci – vše ve vztahu k chatařům, přístup myslivců na pozemky</p>
---

chatových osad

F. Lesnictví – legální a nelegální těžba dřeva chataři, zastínění chatových osad vzrostlou stromovou vegetací, chatařský sběr lesních plodin, chaty na lesních pozemcích

4. Krajinný ráz

A. Krajinný ráz – nepříznivé ovlivnění krajinného rázu výstavbou chat a chatových osad

5. Architektura, urbanismus, územní plánování a vlastnictví pozemků

A. Architektura chat – jednotnost a nejednotnost architektury chat v osadě, architektonická rozmanitost chat, nevhodné přístavby a nástavby chat, údržba a neúdržba stavebního charakteru chat, rozpadlé chaty, chatová a zahrádková brownfields, problematika oplocení chatových atd.

B. Urbanistické řešení chatových osad – kvalitní, neutrální, nekvalitní - specifikovat v čem, půdorysné rozmístění chat v chatové osadě, komunikační přístupy k jednotlivým chatám v rámci osady, problematika řešení společných prostor a objektů osad

C. Územní plánování chatových osad a okolních pozemků – existence či neexistence plánovacího řešení území chatové osady v územním plánu obce, tvorba a praktické využívání územního plánu ve vztahu chataření a chatovým osadám, existence stavební uzávěry atp.

D. Vlastnictví pozemků pod chatami a nezastavěných pozemků u chaty – osobní vlastnictví, břemena nebo pronájem pozemků, vlastnictví příjezdových komunikací, vlastnictví společných pozemků a objektů v chatových osadách, vlastnictví pozemků zahrádek organizacemi zahrádkářů

E. Přeměna chatových objektů na nechatové určené ke stálému bydlení a přetváření sezónních chat na (téměř) celoročně rekreačně využívané chaty – zastoupení, podoba, problémy (soužití, infrastruktura, přestavba), územně plánovací možnosti

F. Kulturní a historické dědictví a chataření – ochrana artefaktů trampingu a chataření, chataři a ochrana stavebních památek v blízkosti chatové osady (křížky, kapličky, ...)

6. Infrastrukturní vybavení

A. Místní komunikace – povrch, kvalita, odvodnění, údržba, parkování u chat a společná parkoviště, vlastnictví cest a parkovišť

B. Pitná voda – existence zdroje či přívodu vody, jeho kvalita a vydatnost, vzdálenost zdroje pokud není rozveden vodovod, vlastnictví zdroje, charakter rozvodu pitné vody (vodovod)

C. Splašky – typ sociálního zařízení, způsob likvidace splašků, dopady nelikvidovaných splašků na znečištění spodních vod, studní, povrchových vod, územně plánovací požadavky na splašky a jejich plnění a kontrola

D. Elektřina – existence, způsob a kvalita rozvodů v osadě, problematika elektroměrů a jističů

E. Plyn – zejména využívání lahví s plynem

F. Pevný odpad – komunální odpad, tříděný odpad, biologický odpad, stavební sut'

G. Telekomunikace – televizní signál multiplex (možnost příjmu, jeho kvalita), pokrytí území sítěmi operátorů mobilních telefonů (možnost příjmu, jeho kvalita), systém varování před nebezpečím

H. Společné objekty chatových osad – existence a stav klubovny, hřiště, ohniště, posezení, grily, mosty, lanovky, přívozy, oplocení, nástěnky

7. Kriminalita a vandalství spojené s chatařením

A. Vykrádání chat

B. Vandalství spojené s chatami, jejich pozemky a s chatovými osadami

8. Sociální soužití chatařů, společenství chatařů

A. Sociální soužití chatařů – pozemkové neshody, přejezd přes cizí pozemky, povolování staveb ovlivňujících sousedy, oplocování pozemků v rekreačních chatových osadách, hlučné chování, používání hlučných strojů

B. Společenství chatařů – chatové osadní výbory, tramské osady, zahrádkářská sdružení, sportovní organizace chatařů, chataři organizovaná setkání a zábavy

9. Chataři, představitelé obcí a trvale bydlící – vztahy

A. Vztahy chatařů s představiteli obce – negativní, neutrální, pozitivní – problematika pozemků, místních komunikací, odpadů, poplatků pro obec, spolupráce při rozvojových akcích obce

B. Vztahy chatařů s trvale bydlícími obyvateli - negativní, neutrální, pozitivní – problematika pozemků, přístupů na pozemky, hlučnost, výpomoc chatařů obyvatelům, výpomoc obyvatel chatařům, podpora podnikání na základě chataření

Zdroj: Kubeš (2012), upraveno autorem (2014)

5.4 Řízené rozhovory s představiteli obcí a stavebních úřadů

Dalším úkolem bylo uskutečnit rozhovory s představiteli obecních a stavebních úřadů. Před samotnou návštěvou úřadu byl telefonicky či elektronicky domluven termín návštěvy a stručně popsána problematika práce, aby byli úředníci připraveni odpovídat na mé dotazy.

Stavební úřady pro danou chatovou oblast sídlí v obcích s rozšířenou působností, či v obcích s pověřeným obecním úřadem. Pro chatovou oblast ST26 jsou to stavební úřady v Sedlčanech, v Příbrami, v Černošicích, v Týnci nad Sázavou, v Benešově a na Dobříši. Náplní těchto úřadů je usměrňování výstavby na jejich spádovém území (povolováním a kolaudováním staveb či nařízením je odstranit), pořizování územně plánovací dokumentace a kontrolu dodržování podmínek výstavby. Podobně jako v práci Charvát (2013) a Havlová (2013) úředníci poskytovali informace spíše obecného rázu o území jejich působnosti. Někteří také přiznali, že se zabývají chatařením pouze okrajově a zabývat se chatařením v jejich území je nad jejich síly při současném pracovním vytížení.

Podrobnější informace byly získávány na některých obecních úřadech obcí,

spadajících do chatové oblasti. Představitelé obcí znají území podrobněji než představitelé stavebních úřadů, přičemž se velmi dobře vyznají v úkonech stavebních úřadů. Také přichází s chataři více do styku, na zastupitelstvech hlasují např. o povolení vyjmutí ze stavební uzávěry a drobné úpravy chat či pozemků. Dále znají dobře vztahy, případně spory mezi chataři, kteří se o nich moc nezmiňovali, neboť jsou většinou řešeny na obecních úřadech a popřípadě posílány k přestupkovému řízení do obcí s pověřeným obecním úřadem. Starostové vždy nechali nahlédnout do územního plánu obce, nad kterým byly prodiskutovány otázky ze souboru problémů, uvedeném v kapitole 5.3, které jsou příslušně označeny pro obecní úřady a stavební úřady. Starostové se podělili o informace týkající se plánované výstavby ČOV, příjezdových komunikací, řešení odvážení odpadů či kriminality v chatových osadách, dále o vztazích obce a chatařů a jejich požadavků.

5.5 Zpracování dat do map a tabulek

Dalším bodem práce byla tvorba tabulky č. 2, do které byla zaznamenávána data sebraná během terénního průzkumu. Tabulka byla vytvořena v programu Microsoft Excel a obsahuje informace o názvu chatové oblasti, chatového okrsku a jednotlivých chatových osad. Dále obsahuje celkové počty chat, počty chat v jednotlivých kategoriích architektonicko-urbanistického typu, počty chat podle předpokládaného období výstavby a poslední informací je typ chatové osady podle funkčního využívání chat. Výsledky z tabulky č. 2 jsou důležité pro tvorbu map, které vycházejí ze získaných údajů. Mapové výstupy jsou celkem čtyři a všechny byly zpracovány autorem v počítačovém programu ArcGIS, který slouží pro moderní tvorbu map.

Mapa č. 1, která je umístěna v textu, v kapitole 3, znázorňuje vymezení a polohu řešeného území. Ostatní mapy jsou umístěny v přílohách práce. Mapa č. 2 je tvořena na podkladu Základní mapy ČR v měřítku 1:50000. Do tohoto podkladu byly přidány vrstvy, které znázorňují chatovou oblast, chatové okrsky a nově vytvořená vrstva přesně zakreslených chatových osad. Na základě údajů z tabulky č. 2 je tvořena mapa č. 3, která znázorňuje velikost jednotlivých chatových osad, dále mapa č. 4, která znázorňuje architektonicko-urbanistické typy chatových osad, které jsou popsány v kapitole 4. Zde jsou vymezeny čtyři architektonicko-urbanistické typy, podle převládajících typů chat

(rekreační, zahrádkářsko-rekreační, zahrádkový a kombinovaný). Kombinovaná chatová osada je taková osada, v níž druhý nejvíce zastoupený architektonický typ chat dosáhl alespoň 40 % z celkového počtu chat v osadě.

6. ANALÝZA ÚZEMNÍ STRUKTURY CHATAŘENÍ

6.1 Analýza územního uspořádání chat, chatových osad, chatových okrsků

Řešené území bylo vymezeno podle Kubeš (2011) a označeno kódem ST26. Tato chatová oblast koresponduje s chatovou oblastí v práci Kubeš (2011), dříve označovanou jako CV15. Chatová oblast byla pojmenována podle nejvýznamnějších lokalizačních faktorů chataření v území, podle vodních nádrží, tedy chatová oblast Vodní nádrže Kamýk a Slapy. V chatové oblasti byly nejprve určovány chatové osady, viz kapitola 5.1. Následně byly chatové osady pospojovány do chatových okrsků. Chatové okrsky byly vymezovány především podle koncentrace chatových osad v území a bylo přihlíženo i ke katastrálnímu členění tak, aby chatové osady patřící do stejného katastrálního území patřili i do stejného chatového okrsku. Chatové okrsky byly pojmenovány podle chatových osad, obcí, katastrálních území či potoků, podle nichž se dá určit začátek a konec chatového okrsku směrem proti proudu řeky. Chatových okrsků, skládajících se z 82 chatových osad, bylo vymezeno celkem 9, ST26A – ST26I.

Rozložení chatových osad v řešeném území je nerovnoměrné. Chatové osady se nacházejí většinou při březích Vltavy, která je pomyslnou osou území, a dále v údolích jejích přítoků. Vzhledem k vodnímu toku je však rozložení chatových osad celkem rovnoměrné. To je zapříčiněno především geomorfologií řešeného území. Chatové osady se tak střídavě vyskytují na levém i pravém břehu, většinou v meandrech, které vytvořila řeka, razící si cestu na sever. Největší koncentrace chat je však na severu chatové oblasti, v chatových okrscích ST26A – ST26C, kde se nachází 1585 chat, což je 43,4% všech chat v chatové oblasti. Chatovým okrskem s největším počtem chat je ST26A Slapy – Přestavlky u Slap, který čítá 726 chat, naopak nejmenším je ST26E Cholín – Oboz, který čítá pouze 212 chat. Jak již bylo zmíněno výše, chatovou oblast tvoří 83 chatových osad. Nejmenší chatové osady jsou *ST26D1 Křeňičná – u mostu a ST26H3 Hrachov – nad Rovištěm*, které tvoří minimální počet chat pro chatovou osadu, tj. 5. Naopak největší chatová osada je ST26A4 Přestavlky

u Slap – Na Skalici, která čítá 233 chat. Kromě chatových osad v chatových okrscích byly vymezeny také chatové osady ležící mimo chatové okrsky. Takových osad je pět, jsou označeny kódy ST26Z1 – Z5 a byly vymezeny proto, že byly příliš vzdálené od ostatních chatových osad, které by s nimi mohly tvořit chatový okrsek. V těchto chatových osadách se vyskytuje 103 chat. Příkladem jsou chatové osady *ST26Z1 Nalžovice – Zadní Hluboká* a *ST26Z2 Nalžovice – Přední Hluboká*. Obě chatové osady leží v lesích poblíž NPR Drbákov – Albertovy skály, která se vyskytuje na západ od nich, na východ se nachází údolí potoka Musík, kde také žádné chatové osady nejsou a severně přes řeku je PR Vymyšlenská pěšina, rovněž oblast bez chat.

6.2 Typové rozmanitosti chat a chatových osad

Tato subkapitola analyzuje rozmístění jednotlivých typů chat a chatových osad, popsaných ve 4. kapitole této práce, v řešeném území.

Z celkového počtu 3649 chat má z architektonického hlediska největší zastoupení *rekreační typ* chaty. V absolutním čísle se vyskytuje 2835 rekreačních chat, v relativní hodnotě je to 77,69 % všech chat území. Nejvíce rekreačních chat se vyskytuje v největším chatovém okrsku ST26A Slapy – Přestavlky u Slap, kde jich bylo napočítáno 521, což je 18,4 % všech rekreačních chat a 71,8 % chat chatového okrsku ST26A Slapy – Přestavlky u Slap. Všimneme-li si relativních čísel, tento okrsek odráží situaci rekreačních chat v celé chatové oblasti.

Druhým nejčastěji se vyskytujícím typem chat je *typ zahrádkářsko-rekreační*. Během terénního průzkumu bylo napočítáno 549 těchto chat, což je 15,04 % z celkového počtu chat v řešeném území. Nejvíce zahrádkářsko-rekreačních chat se vyskytuje v chatových okrscích ST26A Slapy – Přestavlky u Slap a ST26D Ústí Mastníku – Živohošť, kde je jich shodně 104. Zde chatový okrsek ST26A opět odráží situaci v celé chatové oblasti, když 20 % jeho chat tvoří právě zahrádkářsko-rekreační typ chat.

Třetím architektonickým typem, který byl v území nejvíce zastoupen, je typ *rekreačních domků*. Těch je v řešeném území pouze 5,67 % z celkového počtu chat v řešeném území, což je v absolutním čísle 207 rekreačních domků. Nejvíce se jich vyskytuje v chatové osadě *ST26A1 Slapy – Záhoří*, kde bylo zjištěno 36 rekreačních

domků, pocházejících ze třicátých let, které měli původně sloužit jako objekty určené k trvalému bydlení.

Dalším architektonickým typem chat jsou *chaty specifické*, kterými jsou nejčastěji maringotky nebo hausbóty. Těch bylo v území zjištěno 58, což je pouze 1,6 % všech chat v chatové oblasti. Nejvíce specifických chat, tedy 16, bylo zjištěno v chatové osadě *ST26B8 Jablonná n. Vlt. – Koniček*. Tyto chaty jsou obestavěné hausbóty, či nástavby hausbótů na podezdívkách (obr. č. 2 a obr. č. 3), a doposud jsou na nich pozorovatelné původní prvky plavidel.

Zahrádkové chaty se v řešeném území téměř nevyskytují. To je zapříčiněno tím, že se v řešeném území nevyskytuje žádné město, v jehož intravilánech se zahrádkové chaty nejčastěji vyskytují. Během terénního průzkumu jich bylo napočítáno pouze 8, což je zanedbatelných 0,2 % chat.

V chatové oblasti ST26 bylo vymezeno celkem 82 chatových osad. Z architektonicko-urbanistického typu chatových osad převažuje logicky typ rekreačních chatových osad, kterých bylo zjištěno 69 z celkového počtu, což je 84 %. Druhým nejčetnějším typem chatových osad vyskytujících se v chatové oblasti ST26 jsou chatové osady zahrádkářsko-rekreační, kterých bylo vymezeno 7, a představují 8,5 % chatových osad. Dále byly v území vymezeny tři kombinované chatové osady, což je 3,65 % chatových osad. V těchto osadách se ve větším množství vyskytují dva architektonické typy chat. Tento typ chatové osady lze vymežit v případě, kdy se tyto dva převažující typy chat vyskytují v rozmezí 40 až 60 % z celkového počtu chat v osadě. V řešeném území se dále vyskytují dvě zóny sídla s rekreačními domky – 2,4 % a jedna zahrádková osada – 1,2 % z počtu chatových osad.

Porovnáme-li výsledky analýzy s prací Charváta (2013), můžeme konstatovat, že je územní struktura obou chatových oblastí podobná, ať už po architektonicko-urbanistické stránce, tak i podle rozmístění chatových osad. Nejvíce je v obou případech zastoupen rekreační typ chat a chatových osad a v obou oblastech se největší chatové osady a okrsky vyskytují u přehradních hrází (Slapy a Orlick).

Obr. č. 2: Specifická chata v chatové osadě ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 3: Specifická chata v chatové osadě ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

7. ÚZEMNĚ ROZVOJOVÉ PROBLÉMY CHATAŘENÍ A NÁVRHY JEJICH ŘEŠENÍ

V následujících subkapitolách budou popsány problémy, vyskytující se v řešeném území s uvedením příkladu výskytu takových problémů. Některé subkapitoly budou obsahovat také popis problémů v chatovém okrsku *ST26A Slapy – Přestavlky u Slap*, neboť se jedná o chatový okrsek s největší koncentrací objektů individuální rekreace. Jedná se o následující chatové osady *ST26A1 V Záhoří*, *ST26A2 Lahoz*, *ST26A3 Přestavlky – u vody*, *ST26A4 Na Skalici*, *ST26A5 Ždán – zátoka* a *ST26A6 Ždán*. Autentické informace zjištěné autorem během terénního průzkumu v zájmovém území (v rámci těchto výše uvedených osad) jsou pro přehlednost psány kurzívou.

7.1 Environmentální problémy

Jak již bylo zmíněno v kapitole 3.2, v odstavci o ochraně přírody, nachází se v řešeném území několik chráněných oblastí. Vzhledem k chataření však není znám žádný závažný problém spojený například s výstavbou chat v oblastech. Chráněné oblasti se totiž vyskytují v těžko přístupných terénech, kde je stavba chat vzhledem k povaze terénu vyloučena. Předmětem ochrany přírody jsou většinou příkré suťové svahy hluboce zaříznutého údolí Vltavy.

Například NPR Drbákov – Albertovy skály se nachází v blízkosti chatových osad *ST26Z1 Nalžovice - Zadní Hluboká* a *ST26Z2 Nalžovice - Přední Hluboká*. Jedná se o malé osady čítající dohromady necelých třicet chat a v souvislosti s nimi nebyly zjištěny žádné problémy. Větší hrozbou než chataři jsou pro NPR turisté, kteří tuto oblast v teplých měsících roku hojně navštěvují, a může zde docházet ke znečišťování odpadky. Další oblastí spadající do ochrany přírody je PR Vymyšlenská pěšina, táhnoucí se po příkrých svazích od Smilovic až k chatové osadě *ST26D7 Kobylníky*. I zde je vyloučena stavba chat, ať už ze zákona, tak i povahou terénu. Dotázaní chataři v osadě Kobylníky uvedli, že přírodní rezervaci navštěvují, avšak pohybují se pouze po naučné stezce. Když chtějí sbírat lesní plodiny, mají k tomu dostatek prostoru v okolních lesích, které do přírodní rezervace nezasahují.

V katastrálním území obce Buš a Přestavlky u Slap se nachází další EVL. Tou

je EVL Hrdlička – Žďáňská hora. Pro tuto lokalitu byl v roce 2011 sepsán plán péče o přírodní památku. Mimo jiné v něm autor popisuje vliv chataření na EVL.

Karlík (2011) uvádí, že Vltava a skály podél ní byly vždy oblíbeným cílem výletníků a trampů. Po vybudování Slapské přehrady v druhé polovině 20. Stolení následovala intenzivní výstavba chatových osad, z nichž čtyři přiléhají k hranicím EVL.

Příkladem ovlivňování území rekreací jsou lesy masově navštěvované houbaři či lidmi na vycházce, výstavba několika chat přímo v pásu suché doubravy na hřebeni a také sítě cest a pěšin, které jsou na všech svazích Žďáňské hory, vedoucích k několika soukromým molům přes stepní trávníky. Dále lze na stepi pod chatami nalézt ohniště či včelí úly, kvůli kterým došlo i k terénním úpravám. Dále do křovin zarůstajících stepí chataři umísťují odpad ze zahrad, což podle Karlík (2011) usnadňuje šíření ruderalních druhů a zahradních kultivarů.

Podle autora plánu péče o přírodní památku je nemožné zavést restriktivní opatření pro chataře a lidem téměř zakázat vstup do lesa, lepší by bylo mezi chataři šířit osvětu prostřednictvím např. přenášek. Dále ve své práci upozorňuje na zakázání výstavy rekreačního komplexu v blízkosti bývalé pískovny, předkládá návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.

Karlík (2011) uvádí, že lesy v EVL je možné využívat k rekreaci stejně jako doposud. I přes to, že přes nejcennější stepní trávníky vede několik stezek k vodě nebo na skalní vyhlídky a nachází se zde také ohniště a včelín, není zatím třeba tyto aktivity regulovat, jelikož jsou převážně prostorově omezené a nepůsobí větší degradaci biotopů. Podle návrhů plánu péče o přírodní památku je třeba pouze zabránit terénním úpravám s nimi spojenými (čerstvě vykopané plošiny na svahu pod včelínem) a přestupky pokud možno postihovat (kupř. donutit majitele včelína včelín v případě dalších terénních úprav odstranit, jinak je však možné jej tolerovat). V případě, že by se zvýšila návštěvnost po prořezání plochy a s ní hrozba destrukce ochránářsky cenných porostů, pak by bylo podle autora nejspíše nutné přistoupit k zákazu vstupu do plochy. Fyzicky by tomu bylo možné zamezit například plotem se zamykatelnou branou, neboť existuje pouze jedno místo, kterým lze z cesty přes chatovou osadu do stepi vstoupit. Těžko regulovatelný či zamezitelný by však byl vstup z chat, které se stepí přímo sousedí. Karlík (2011) uvádí, že restriktivní opatření však musí být v každém případě až tou poslední možností. Dále uvádí, že je v území třeba zakázat výstavbu dalších rekreačních objektů, především na JV okraji území na hranici s chatovou osadou

Hrdlička. Jelikož na skalách hnízdí výr velký, který je předmětem ochrany, je nutné zakázat veškeré horolezecké aktivity v období od 1. 2. do 30. 6. S rekreací souvisí také následky zahrádkaření, především umístování zahradního odpadu v EVL. Jako částečná regulace jistě poslouží samo odstranění křovin, kam zahrádkáři odpad deponují, vhodné by však též bylo zajištění jiného způsobu likvidace zahradního odpadu, nejlépe pomocí hromadného sběru a kompostování.

Řešeným územím dále prochází také nadregionální biokoridor Štěchovice - Hlubocká obora, spojující tato dvě nadregionální biocentra. Podle Maximové (2013) je to biokoridor složený, kdy se část linie váže na společenstva vod a pobřežních prostorů a část linie se táhne po úbočích hlubokého údolí. Problém biocenter a biokoridorů je podobný jako u Maximové (2013) která uvádí: „*Především významnější prvky ÚSES jsou chráněny před zastavěním prostřednictvím územního plánování a rozhodování. Problém je u lokálních prvků ÚSES. Některé z nich procházejí chatovými osadami, nebo se jich dotýkají. Tyto prvky by měli být tvořeny souvislými lesními pásy, což není možné v chatových osadách zajistit.*“ Příkladem tohoto tvrzení jsou územní plány obcí, v nichž jsou prvky ÚSES zakresleny v blízkosti či přímo v chatové osadě. Jedná se například o obec Radíč a Křečovice, kde biokoridor těsně připadá k chatovým osadám Živohošť a Na Kasárnách a v blízkosti osady Živohošť se dokonce vyskytuje lokální biocentrum.

7.2 Krajinářské a architektonicky-urbanistické problémy chatových osad

Kolegové, kteří psali bakalářskou práci na obdobné téma (Maximová 2013, Havlová 2013 a Kotlíková 2013), se v podobně zaměřených kapitolách zabývají vlivem chataření na krajinný ráz. Většinou se jedná o subjektivní hodnocení, kdy uvádějí příklady chatových osad, které v řešeném území negativně ovlivňují krajinný ráz. Dle subjektivního názoru pozorovatele lze konstatovat, že v chatové osady v řešeném území krajinný ráz ve větší míře nijak neohrožují. Toto tvrzení lze podložit faktem, že krajinný ráz území byl silně ovlivněn samotnou výstavbou přehradních hrází a vznikem vodních nádrží Kamýk a Slapy. Chatové osady se většinou vyskytují v místech, kde bývaly vesnice, plavecké hospody, mlýny, pily, lomy a statky, které zaplavila vzdouvající se hladina Vltavy. Působení člověka v přírodě a její ovlivnění se tak většinou posunulo spolu s hladinou vody o několik desítek metrů vzhůru. Většina chatových osad je navíc

umístěna v lesích, popřípadě oddělena stromořadím od otevřené krajiny, takže nijak neovlivňují panorama krajiny. Jediným místem, odkud jsou chatové osady na panoramatech povětšinou vidět, je vodní plocha obou nádrží či protilehlý břeh (obr. č. 4). Jelikož je však jednou z funkcí nádrží funkce rekreační, jsou zde chatové osady celkem přirozeným jevem.

Obr. č. 4: Chatová osada ST26F4 Rybárna, neutrální vliv osady na krajinný ráz

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Ochrana krajinného rázu je zakotvena v zákoně č. 114/1992 Sb., konkrétně v §12. Podle Studie vyhodnocení krajinného rázu na území středočeského kraje [4] spadá řešené území do oblasti krajinného rázu Střední Povolaví. Podle krajinářského hodnocení se v řešeném území vyskytují dva krajinné typy. Jsou jimi krajinný typ B, tedy krajina kulturní – harmonická, s vyrovnaným vztahem mezi přírodou a člověkem, z hlediska krajinářské hodnoty se vyskytuje vysoký a střední stupeň a krajinný typ C, tedy krajina přírodní, s krajinářskou hodnotou zvýšenou. Ochrana krajinného rázu je v chatové oblasti vzhledem k chataření dodržována, neboť územní plány obcí nepočítají s další výstavbou chat, a dále je dodržen zákaz výstavby ve zvláště chráněných územích, jak je uvedeno ve výše zmíněném zákoně.

Z architektonicky – urbanistického hlediska lze chatové osady hodnotit na

dobré úrovni, podobně jako Charvát ve své práci (Charvát, 2013). Většina chat byla postavena z kvalitních materiálů, odpovídajících jejich oblíbenosti v době vzniku chat a lze tedy podle nich určit dekádu 20. století, ve které chaty vznikaly. Architektura chat je ve většině chatových osad rozmanitá. Rozmanitost lze pozorovat ve větších chatových osadách, zejména v chatovém okrsku ST26A Slapy – Přestavlky u Slap, dalším příkladem může být chatová osada ST26D5 Živohošť nebo ST26H1 Roviště. Architektonická rozmanitost se projevuje jak na rozčlenění rekreačních chat podle období vzniku, v chatových osadách se tak vyskytují vedle staveb z 60. let chaty z porevolučního období, kdy byla architektura naprosto odlišná, tak i na prolínání se architektonicky odlišných typů, například chatové osady rekreačního typu, ve kterých se však vyskytují i zahrádkářsko-rekreační chaty, rekreační domky nebo chaty specifické. Menší chatové osady, jako například ST26Z3 Nalžovice – Na Americe, ST26I4 Proudkovice, ST26H2 – Roviště – u lomu (obr. č. 5 a obr. č. 6) a ST26D3 Knihy – u statku, dodržují architektonickou jednotu a je zde viditelné, že byly jednotlivé chaty vystavěny ve stejném období a podle jednoho architektonického vzoru, čemuž odpovídá velikost objektů, jejich barva, krytina a tvar střechy a materiály použité při stavbě.

Obr. č. 5: Rekreační chata z 60. let, ST26H2 Roviště – u lomu

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr č. 6: Rekreční chata z 60. let (architektonická jednotata), ST26H2 Roviště – u lomu

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Samozřejmě se téměř v každé chatové osadě najde rekreační objekt, někdy nekvalitní architektury a typu, který mezi ostatní chaty na první pohled vůbec nezapadá, který může narušovat jinak celkem homogenní charakter osady. Může se jednat o neudržované chaty, někdy i v dezolátním stavu, různé specifické, často potencionálně mobilní chaty, zastoupené maringotkami, hausbóty či vyřazenými obytnými automobily (obr č. 7 a obr. č. 8). Řešením této situace by byl prodej chaty, či pozemku, na kterém stojí, aby jí mohl budoucí majitel rekonstruovat a zvelebit. Další možností by bylo vydání rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby. Na jejím místě by mohla být udělena výjimka a povolena stavba nové chaty, kvalitnější architektury, popřípadě společného objektu chatové osady (klubovna, posezení, hřiště, parkoviště).

Obr. č. 7: Neudržovaný pozemek a chata v chatové osadě ST26E4 Bobovna

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

Obr. č. 8: Plechové maringotky na okraji chatové osady ST26F3 Županovice – za obcí

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

Urbanistické uspořádání chatových osad v chatové oblasti je nejednotné. Podle práce doc. Kubeše (Kubeš, 2004b) a jeho rozdělení chatových osad by se očekávalo, že nejčastějším typem chatových osad bude liniová chatová osada, která bývá často umístěna podle vodního toku, v jeho údolí či podél lesa. Navzdory tomu, že osou území je řeka Vltava s četnými přítoky, v území převažuje nad liniovou chatovou osadou typ hromadné chatové osady. Zde lze souhlasit s prací Kotlíkové (Kotlíková, 2013), která uvádí, že nevýhodou hromadného typu chatových osad je ztráta soukromí. Naopak dodává, že zde chataři mají bližší vztah mezi sebou, chatové osady jsou méně vykrádány, zejména proto, že se chataři dobře znají a dohlédnou i na chaty sousedů.

Z územně plánovacího hlediska se s výstavbou nových chatových osad již nepočítá. Stávající chatové osady nemají vlastní územní plány, jsou vždy zahrnuty do územního plánu obce, na jejímž katastru se nacházejí. I zde se nepočítá s výstavbou rekreačních objektů. V některých územních plánech je však povolena výjimka na výstavbu chat v prolukách chatových osad, tedy v místech mezi chatami, kde je volná parcela. Územní plánování se tak většinou dotýká pouze infrastrukturního vybavení, například v ÚP Krásné Hory nad Vltavou je plánované přivedení elektrického vedení a vybudování trafostanice do chatové osady *ST26I4 Proudkovice*. Dalším příkladem je opět chatový okrsek *ST26A Slapy – Přestavky u Slap*. Zde bylo na obecním úřadě obce Slapy umožněno nahlédnout do připravovaného územního plánu a prodiskutovat jej s panem starostou. *V ÚP jsou vyčleněny oblasti určené objektům individuální rekreace, avšak pro daná území již proběhla stavební uzávěra, kdy obec nechce plánovat novou výstavbu chat a veškeré stavební úpravy na chatách musí řešit na jednání zastupitelstva obce, zda udělí žadateli výjimku ze stavební uzávěry. Jedná se ale pouze o terénní úpravy pozemků či drobné stavební úpravy na chatách. Další oblastí s objekty individuální rekreace je oblast Letovisko Slapy. Jedná se o zástavbu započatou v roce 1936, která měla původně sloužit jako objekty trvalého bydlení, v současnosti využívané spíše jako rekreační objekty. Zde ÚP nepočítá s další výstavbou, spíše se bude řešit vyjmutí pozemků pro plnění funkce lesa. Jediné návrhy v ÚP týkající se chataření jsou úprava komunikace vedoucí do chatových osad *ST26A5 Ždán – zátoka* a *ST26A6 Ždán*, a dobudování kanalizace v týchž osadách a v osadě *ST26A4 Na Skalici*. Komunikace vedoucí do chatových osad je v současnosti úzká, chybí prostory na vyhýbání vozidel a v plánu je i vysazení veřejné zeleně podél cesty. Dále se projednává návrh výstavby kotviště nebo vybudování půjčovny skútrů a vymezení vodní plochy pro jejich užívání,*

obci by to prospělo finančně, ale zvedla by se nevole chatařů, kteří si sem jezdí odpočinout. Dále obec plánuje, že odkoupí pod osadou ST26A2 Lahoz pobřežní pozemky o velikosti asi 1,5 ha a vybuduje zde veřejně přístupnou pláž pro rekreační využití obyvatel obce, protože je to v dané lokalitě paradoxně jediné volné místo.

7.3 Přírodní a jiné ohrožení chatových osad

Vzhledem k výraznému lokalizačnímu faktoru chataření v řešeném území, tedy vodnímu toku řeky Vltavy lze předpokládat, že největším problémem budou záplavy v okolí toku, jako tomu bylo například v pracích Havlová (2013) a Maximová (2013). Díky přehradním nádržím v řešeném území, jejichž úkolem je mimo výroby elektřiny také regulace toku, jsou chaty před povodněmi většinou chráněny. Většina chatařů, kterých jsem se dotázal na situaci během povodní v roce 2002 a 2013 odpověděla, že se povodně chat vůbec nedotkly. Je to tím, že jsou dodržovány povodňové plány na přehradních jezerech, kdy chaty nejsou stavěny přímo u vodního toku a je zde respektována hranice stoleté vody. Jediné ohrožení vodou hrozí při prudkých deštích, kdy se rozvodní menší potoky vlévající se do Vltavy, v jejichž údolí jsou chaty stavěny. Příkladem může být chatová osada *ST26I4 Proudkovice*, kde chatařům, jejichž chaty jsou přímo u potoka, při jeho rozvodnění zatéká voda do sklepů a ničí zahrádky. Dalším příkladem je chatová osada *ST26B5 Loutí*. Zde došlo k odříznutí chatové osady, když v roce 2013 v obci Loutí přetekla kaskáda rybníků a zvýšený průtok v korytu potoka podemlel a strhl přístupovou komunikaci do chatové osady. Dalším problémem, který je typický pro chataření, je stékání vody z polí do chatových osad při prudších a vytrvalejších deštích. Tento problém však v řešeném území zaznamenán nebyl. Souvisí to hlavně s rozmístěním chatových osad v území. Většina chatových osad se nachází v lesích, či na meandrech řeky, které jsou zemědělsky minimálně využívané. Nad meandry se navíc opět vyskytují lesy, tudíž splavování např. půdy a chemických hnojiv z polí nehrozí. *Jelikož se chaty v chatovém okrsku ST26A Slapy – Přestavky u Slap nenachází v bezprostřední blízkosti vodní plochy Slapské přehrady, ani v záplavovém území, nehrozí jim z této strany díky převýšení žádné nebezpečí. Jediné zkušenosti s velkou vodou jsou způsobeny přívalovými dešti, a to pouze v lokalitě, kde chaty stojí v rokli, do které se valí voda z polí, v případě, že zemědělci špatně zorají*

pole.

Dalším přírodním nebezpečím, které chatařům hrozí, jsou pády stromů na chaty a pozemky u chat způsobené větrem. Při návštěvě chatových osad bylo zjištěno, že tato hrozba se vyskytuje u většiny chatových osad situovaných u lesa, či přímo v něm. Avšak situace, kdy strom padl na chatu, nebyla překvapivě zjištěna v žádné chatové osadě. Setkal jsem se však s případy, kdy strom padl na pozemky u chat a poničil tak např. plot, posezení či záhony. Příkladem může být chatová osada *ST26I3 Žebrákov*, kde byl tento případ zaznamenán. Příčinnou pádu stromu může být také podemletí stromu či břehu, na kterém strom roste. Toto nebezpečí hrozí podle místních chatařů v chatové osadě *ST26G5 Vestec – Na kovárně*, kde se v zákrutě u břehu vyskytuje řada topolů. Při prohlídce místa bylo však zjištěno, že by stromy padly pouze na břeh, který je v majetku Povodí Vltavy a nezpůsobily žádnou škodu na majetku chatařů. Často se také vyskytují pády větví na pozemky chat, což není podle chatařů vážný problém.

Jako další problémy lze uvést silný vítr, který může způsobovat poničení chat tak, že může poničit např. střešní krytinu, okna či různé přístřešky na chatě. Tento problém však v chatových osadách zaznamenán nebyl.

Za jiné ohrožení chatových osad lze považovat například ohrožení ze strany rybářů, ve smyslu znečišťování okolí chatových osad a břehů řeky. Tento problém se vyskytuje různě v osadě od osady. Především záleží na rybářích, zda se jedná o slušné lidi či nikoliv. Příkladem chatové osady, kde si na tento problém velmi stěžovali a kde si dokonce pořídili uzamykatelný sklápěcí sloupek na příjezdovou cestu, je chatová osada *ST26G6 Zrůbek – zátoka*. Zde podle chatařů docházelo k tomu, že rybáři parkovali na příjezdové cestě a majitelé chat se tak nemohli dostat ke svým nemovitostem. Dále po rybářích zůstávali na březích a v houštinách odpadky a zbytky po zpracovávání ryb. Další chatovou osadou kde mají s rybáři problém je chatová osada *ST26G1 Hřimězdice – Záběhllice u vody*. Rybáři zde mají maringotku a sezení, které se sem po estetické stránce nehodí (obr. č. 9 a obr. č. 10), a podle místních se zde chovají hlučně.

Obr. č. 9: Rybářské posezení v chatové osadě ST26G1 Hříměždice – Záběhllice u vody

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 10: Rybářská chata (maringotka) v chatové osadě ST26G1 Hříměždice – Záběhllice u vody

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

7.4 Zajištění technické a dopravní infrastruktury

Součástí terénního průzkumu chatových osad bylo posuzování kvality technické a dopravní infrastruktury. V této subkapitole budou uvedeny některé typické infrastrukturní prvky, které jsou v chatových osadách v republikovém srovnání nejvíce problematické.

Prvním prvkem infrastrukturního vybavení, který byl posuzován, jsou logicky *příjezdové a místní komunikace* chatových osad. Podobně jako u chatových osad v okolí Vodní nádrže Orlick, jež ve své práci popisuje Charvát (2013), je i zde kvalita příjezdových a místních komunikací u menších a větších chatových osad rozdílná. Příjezdové komunikace k chatovým osadám jsou většinou ve vlastnictví obce či kraje, tudíž jsou relativně kvalitní a udržované a téměř vždy vyasfaltované. Stejně jako u Charváta (2013) i v mnou řešeném území bývají nejkvalitnější příjezdové cesty do chatových osad, které se nacházejí v blízkosti rekreačních zařízení či kempů. Takovým příkladem jsou chatové osady *ST26D Živohošť*, *ST26A Ždán*, *ST26A Na Skalici*. Zpevněná asfaltová komunikace vede například i do chatové osady *ST26E3 – Oboz*, v jejíž blízkosti se nachází čtyři rekreační zařízení. V porovnání s příjezdovými cestami do výše zmíněných chatových osad však musím konstatovat, že se jedná o komunikaci méně kvalitní. To zapříčiňuje jak šířka cesty, tak i stav povrchu. V asfaltu jsou znatelné vyjeté koleje a přijíždějící tak musí velmi zpomalit, aby si nepoškodili podvozek vozu o vyvýšenou prostřední část vozovky. Podobně je tomu i u příjezdové komunikace k chatové osadě *ST26D Žlíbek*. Zpevněná, vyasfaltovaná, ale ne příliš široká je komunikace vedoucí do chatové osady *ST26F8 Zadní Háje* (obr. č. 11). Nekvalitní, nevyasfaltované příjezdové komunikace se v území vyskytují u malých chatových osad, často umístěných v lesích či údolích potoků. Příkladem je příjezdová komunikace do chatové osady *ST26I4 Proudkovice*. U obce Podmoky chataři odbočí z hlavní silnice na uježděnou polní cestu, vysypanou štěrskem, která zhruba po půl kilometru přechází v cestu ze stavebních panelů. Mezi nimi jsou však větší mezery a jsou rozdílně zapuštěny do země, tudíž zde musí být jízda velmi opatrná. Podobným případem je i chatová osada *ST26Z3 – Na Americe*, kam vede částečně zpevněná lesní cesta, která je však přeložena stružkami pro odtok vody, aby bylo zabráněno stržení cesty. Dalším takovým případem může být chatová osada *ST26G11 Tahava*, kam vede z hlavní silnice č. 1/18 pouze cesta vysypaná kamením a rozbitými taškami. Typem povrchu, který

můžeme u komunikací označit jako nekvalitní, jsou dlažební kostky. Taková cesta vede např. do chatové osady *ST26B10 Měřín* (obr. č. 12) a jízda po ní není příliš pohodlná. Problémem příjezdových komunikací není pouze jejich povrch. Důležitá je i šířka cesty, případně vybavenost místy pro vyhýbání vozidel. Problematická šířka cesty je například na příjezdové komunikaci k chatovým osadám *ST26Z1 Nalžovice - Zadní Hluboká* a *ST26Z2 Nalžovice - Přední Hluboká*. Na cestě navíc chybí upravená místa pro vyhýbání vozidel, tudíž musí řidiči zajíždět do strání či na pole. Problém je zde také využívání cesty jako příjezdové k rekreačnímu zařízení Častoboř a k dětskému táboru. V létě je tedy komunikace dosti vytěžovaná.

Obr. č. 11: Infrastrukturní vybavenost chatové osady Zadní Háje – poměrně kvalitní asfaltová komunikace a trafostanice u chat

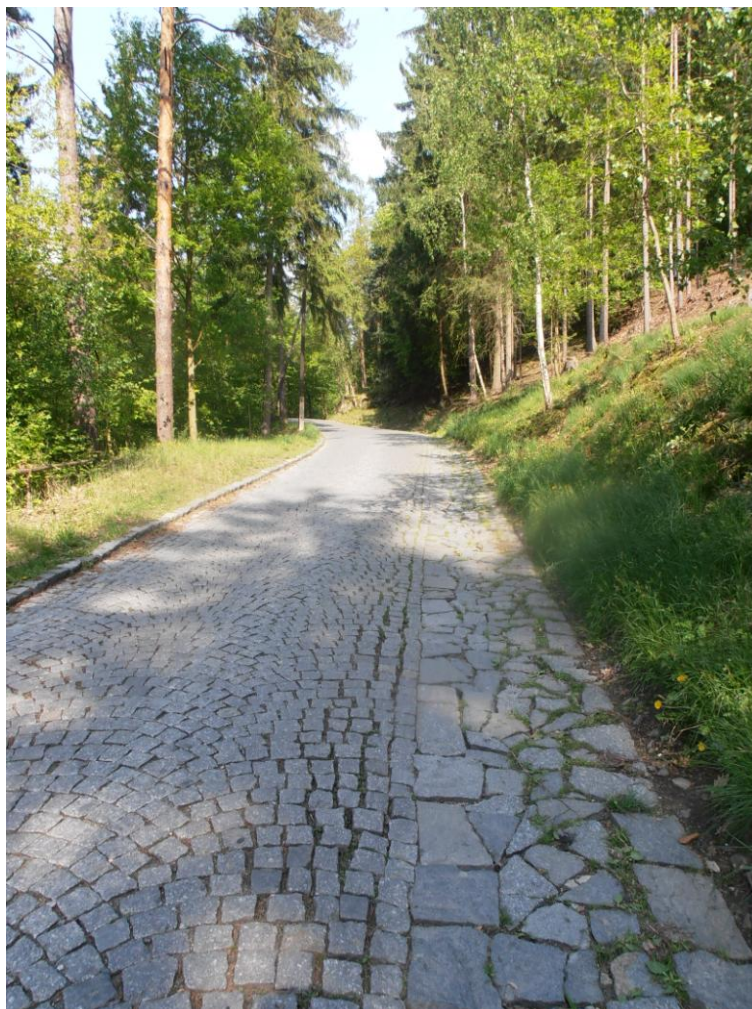
Zdroj: Vokrouhlík (2013)

S místními komunikacemi v chatových osadách bývá často problém s vlastnictvím pozemků. Cesty patří většinou osobám, které nemají s chatovou osadou často nic společného, kromě vlastnění některých pozemků. Chataři tak nemohou, nebo spíše nechtějí cesty udržovat, protože by investovali do cizího majetku. Řešením zde může být odkoupení cest chataři, to je ale většinou nákladné a ne všichni se dohodnou.

V některých chatových osadách, např. chatová osada *ST26D7 Kobylníky*, patří pozemky cest družstvu pro rekreační bydlení, do jejichž fondu členové přispívají a mohou z něj čerpat na opravu a budování cest. I to to řešení je však v současnosti problematické, příkladem je pana Zdeňka Humpála, vlastníka chaty a družstva pro rekreační bydlení, ohledně vystoupení z družstva a následného užívání cesty patřící družstvu, které požadovalo úhradu za její užívání. Dopis družstva a reakce ostatních chatařů jsou umístěny na webových stránkách obce Slapy. Co se týče parkování v chatových osadách, ve většině případů je situace podobná, jako popisuje Maximová (2013). Chataři, pokud mají možnost, parkují na svých pozemcích, které si pro parkování upravují a budují i různé přístřešky. Některé chatové osady mají hromadná parkoviště, která jsou využívána právě chataři, kteří nemají u chaty parkovací místo, anebo nemají chatě přístup vozem. Parkoviště se zpravidla nachází na kraji chatových osad, aby odstavená vozidla v chatové osadě nepřekážela a neblokovala tak cesty uvnitř osady.

Do všech chatových osad spadajících pod působnost obce Slapy, tedy v chatovém okrsku ST26A, se lze dostat po obecních, případně po krajských komunikacích. Komunikace vedoucí do chatových osad ST26A5 Ždán – zátoka, ST26A6 Ždán patří obci, stejně jako komunikace vedoucí do osady ST26A2 Lahoz. Středočeskému kraji patří komunikace vedoucí do osady ST26A4 Na Skalici. Uvnitř chatových osad je již vlastnické právo cest většinou Družstva rekreačního bydlení Lahovice. Některé cesty patří místním obyvatelům a některé spoluvlastní chataři společně. Úpravu a opravu cest nemůže obec hradit, protože není vlastníkem, je na chatařích, zda se dohodnou mezi sebou, nebo s Družstvem pro rekreační bydlení. Co se týče parkoviště, tak je vybudované obecní parkoviště u příjezdové komunikace do osady Ždán, ale je většinou nevyužité, protože je daleko od chat. Při návštěvě chatové osady Ždán bylo zjištěno, že část parkoviště slouží jako úložiště odpadu. Další hromadné parkoviště je u apartmánů na Ždání, to je ale na soukromém pozemku a je zpoplatněné.

Obr. č. 12: Příjezdová komunikace do chatové osady *ST26B10 Měřín*

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Dalším bodem šetření infrastrukturní vybavenosti bylo zjišťování dostupnosti *pitné vody* v chatách. Většina chatařů má na svém pozemku kopanou či vrtanou studnu. Dotázaní chataři zpravidla odpovídali, že se jedná o pitnou vodu, otázkou zůstává, zda je to pravda, neboť většina chatových osad nemá kanalizaci a ani čističku vod. Běžně se také vyskytují chatové osady, které mají jako společný zdroj pumpu např. *ST26I4 Proudkovice* a *ST26D7 Kobylníky*, kde musí chataři chodit s barelem pro vodu, nebo dokonce vybudovaný vodovod, buď vlastní, nebo jako přípojku na obecní vodovod, jako je tomu v chatovém okrsku *ST26A Slapy – Přestavlky u Slap*. *Co se týče chatařů v chatovém okrsku ST26A, většina je jich napojena na obecní vodovod. Vodovodní řad vedoucí do chatových osad je však na zimu zavírán, aby nedošlo k roztržení potrubí, proto mají někteří chataři vlastní vrty, jak na pitnou, tak užitkovou vodu. Otázkou je,*

jestli není znečištěna splašky z chat nenapojených na ČOV.

V podstatě největším problémem, který se v řešeném území vyskytuje, je podobně jako v pracích Maximová (2013), Charvát (2013), Havlová (2013), Kotlíková (2013), asi nejzávažnější problém chataření obecně a to likvidace splašků a odpadních vod. Jak je známo, chatové osady většinou nebývají vybavené kanalizací či ČOV. To je dáno obdobím výstavby chatových osad. Většina chat je postavena v období 60. a 70. let, tehdy nikdo problémy se znečišťováním spodních vod a vodních toků výrazněji neřešil. Následné dobudování kanalizací a ČOV je velice nákladné a proto si je menší obce, na jejichž katastrálním území chaty stojí, nemůžou dovolit. Splašky z chat, často vybavené splachovacím záchodem, jsou odváděny do septiků, které by měli být pravidelně vyváženy. To byla také jedna z nejčastějších odpovědí chatařů na otázku likvidace splašků. Ve skutečnosti jsou však septiky většinou přepadové a splašky se tak mohou dostávat do spodních vod. Během terénního průzkumu v chatové osadě *ST26G5 Vestec – Na Kovárně* jsem mohl potvrdit slova místních chatařů o tom, jak jsou septiky pravidelně vyváženy, neboť zde v době mé návštěvy vyvážel fekální vůz septiky celé chatové osady. Naprosto žalostná je situace týkající se výskytu chatových osad napojených na ČOV. Těch je pouze část 7 chatových osad z celkového počtu 82 chatových osad v řešeném území. Většinou se jedná o chatové osady, v jejichž blízkosti se nachází ubytovací zařízení, pro něž byly čistírny stavěny. Mimo chatové osady v chatovém okrsku *ST26A Slapy – Přestavky u Slap* se jedná např. o osadu *ST26B2 Nová Rabyně*, *ST26B10 Měřín*, kde ČOV slouží především hotelu Měřín, spadajícímu pod Vojenská lázeňská a rekreační zařízení (obr. č. 13 a obr. č. 14). Na tuto čistírnu je napojeno cca 50 chat, dále potom chatová osada *ST26D2 Stará Živohošť*, *ST26E1 Smilovice*, kde je část chat napojena na ČOV vzdělávacího zařízení ministerstva financí ČR. Poslední chatovou osadou napojenou na ČOV je chatová osada *ST26H7 Kamýk nad Vltavou*. Jedná se o chatovou osadu umístěnou v městské zástavbě, napojenou na obecní kanalizaci. *V chatové osadě na Skalici a stejně tak v chatové osadě Ždán se nachází ČOV. Na Skalici byla vybudována pro rekreační objekty Nejvyššího kontrolního úřadu a je na ní napojena část chatové osady pomocí kanalizace. Stejná situace je na Ždání, kde se bude v územním plánu řešit napojení východní části osady na ČOV, která je ve vlastnictví Družstva pro rekreační bydlení a slouží i apartmánům a Garni hotelu Petra. Osada Lahoz a nenapojené části předešlých chatových osad řeší situaci pomocí septiků. Ty však protékají „neznámo kam“. Chataři mají možnost septiky*

vyvážet do ČOV, kterou spravuje obec. Ta má však omezenou kapacitu a tím v žádném případě nemůže pokrýt produkci chatářů. Navíc chatáři vyváží septiky 1x ročně a podle slov starosty „to, co přivezou, není čistička schopna odbourat“. Vodní zdroje pro obec však ohroženy nejsou, neboť se nachází na potoce relativně vzdáleném od chat. Dalším zdrojem vody je řeka samotná. Obec zřídila úpravnu vody mezi chatovými osadami Skalice a Lahoz z níž vodu dále čerpá do vodojemu nad chatovými osadami.

Obr. č. 13 a č. 14: ČOV v chatové osadě ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Vybavenost chatových osad *elektrinou* je většinou samozřejmostí. Elektrické rozvody jsou většinou kvalitní, i přes to, že v některých chatových osadách pocházejí ze 70. a 80. let. Takovými chatovými osadami jsou například *ST26D7 Kobylníky*, *ST26F1 Županovice – Na Peršince* či *ST26B8 Koniček*, kde si chatáři v 80. letech nechali na vlastní náklady vybudovat rozvody za cca 7000 Kčs na chatu. V některých chatových osadách se rozvody vyměňovaly za nové, jako tomu bylo v roce 2004 v chatové osadě *ST26II Na Břehách*. I v současné době se však naleznou chatové osady, které nejsou elektrinou vybaveny. V chatové oblasti ST26 je to již několikrát zmiňovaná chatová osada *ST26I4 Proudkovice*, do které není elektřina přivedena. Chatáři tak využívají solární kolektory na střeších či autobaterie pro napájení televizí a různých kuchyňských spotřebičů.

Dalším infrastrukturním problémem je *skladování a likvidace pevného odpadu*. Odvoz odpadu v chatových osadách zajišťují obce, pod které chatové osady spadají. Většinou je odvoz odpadu zpoplatněn a výše poplatku se pohybuje v rozmezí 500 až 700 Kč za rok. Chatové osady bývají vybavené kontejnery na komunální, někdy i na

tříděný odpad. V chatových osadách, do nichž se popelářské vozy nemohou dostat, například z důvodu kvality komunikace či její šířky, jsou kontejnery umístěny na nejbližším možném místě, kam lze s těžkými vozy zajet. Přímo v osadách jsou potom umístěny stojany na pytle, které jsou následně vyváženy do kontejnerů (obr. č. 15). Příkladem chatové osady kde je kontejner umístěn na příjezdové cestě u chatové osady je osada *ST26I3 Žebrákov* (obr. č. 16). V chatovém okrsku *ST26A Slapy – Přestavky* u Slap je situace následující: *Chataři platí stejné poplatky za odpad jako občané, tedy 600 Kč za rok. Úzké komunikace nedovolují popelářským vozům zajižďet přímo až do chatových osad. Na dostupných místech jsou však umístěny kontejnery na komunální i tříděný odpad. Problémem však nastane, když je kontejner na „komunál“ plný. Chataři potom vyhazují odpad i do kontejnerů na třídění, nebo nechávají odpadky kolem popelnic. Největší problém je při úpravách interiérů chat, kdy se u popelnic válí kusy nábytku, sádrokartony bílé elektro apod., což musí obec řešit svépomocí, např. svoz multikárou či traktorem do vsi ke kontejneru, což jsou další náklady navíc, neboť vyvezení kontejneru navíc se pohybuje kolem 8000 Kč. Sklárky nadivoko v okolí registrovány nejsou, tedy co se týče komunálního odpadu, horší je to však s odpadem organickým. Chataři většinou nemají kompost, radši si koupí substrát v hobby marketech a trávu, či křoviny a plevel hází buďto do roklí do lesů nebo na okolní pozemky, které nejsou využívány (obr č. 17).*

Obr. č. 15: Pytle a popelnice v chatové osadě ST26?? Na Břehách

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 16: Kontejnery umístěné u příjezdové cesty k osadě ST26I3 Žebrákov

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 17: Organický odpad vyhazovaný za hranice vlastního pozemku

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Dostupnost *telekomunikačních signálů* byla zjištěna ve všech chatových osadách, které byly v rámci terénního průzkumu navštíveny. Na mnoha chatách se vyskytovaly televizní antény či satelity, takže dostupnost televizního signálu zjištěna byla (obr. č. 18). Podle map pokrytí tří největších telefonních operátorů, [9], [10], [11], bylo zjištěno, že je řešené území dobře pokryto telefonním signálem, nejlépe lze hodnotit pokrytí společnosti Telefonica O2. Co se týče pokrytí území mobilním internetem, jsou na tom poskytovatelé podobně. Základním mobilním internetem do rychlosti 236,6 kbit/s je pokryto celé řešené území všemi operátory. Pokrytí rychlejším internetem, ať už do 21 kbit/s či do 44 kbit/s, se vyskytuje pouze v severní části řešeného území, tedy v oblastech chatových okrsků ST26A, ST26B a ST26C. Zde převažují společnosti Telefonica O2 a Vodafone nad společností T-Mobile co do rychlosti poskytovaného připojení.

Obr. č. 18: Satelit umístěný na chatě v chatové osadě ST26D5 Živohošť

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Společné objekty chatových osad ve smyslu kluboven nebyly v řešeném území zjištěny. Ve velkých osadách je to zapříčiněno tím, že se vytrácí starý duch chataření a trampingu, kdy se lidé často scházeli právě v takových to klubovnách při každé příležitosti. V menších osadách, jako například *ST26F2 Křepeňice – Rybárna*, byla zjištěna menší posezení u ohně, využívaná chataři. Dalším společným objektem mohou být společná hřiště. S hřišti je v chatových osadách situace rozdílná. Někde byla zjištěna hřiště kvalitní, jindy nevyužívaná, někdy ve stavu nepoužitelném. Příkladem může být chatová osada *ST26G6 Zrůbek – zátoka*, kde hřiště připomínají pouze kůly na síť. Tato skutečnost souvisí hlavně se stárnutím populace České republiky. Ne všude je situace podobná, například v obci Županovice se pod hospodou nachází antukové hřiště, které využívají jak místní obyvatelé, tak i chataři. Podobně je tomu v obci Zvírotice, kde se konají turnaje v nohejbale. V chatové osadě *ST26I4 Proudkovice* využili například rekultivovanou haldu hlušiny po průzkumných pracích v Krásnohorském rudném revíru a vybudovali na ní parkoviště a hřiště (obr. č. 19). Podobně využili bývalé dobývací prostory i v chatové osadě *ST26G5 Hřiměždice – Na Kovárně*, kde je hřiště umístěno v prostoru bývalé pískovny.

Obr. č. 19: Hřiště chatové osady ST2614 Proudkovice

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

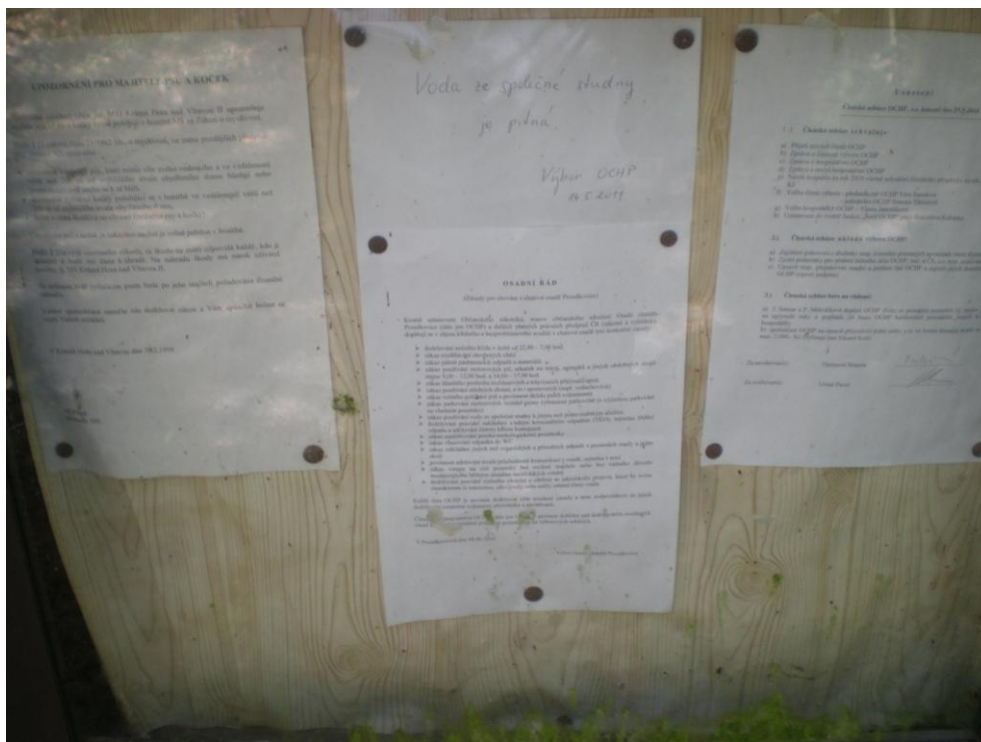
Zlepšení infrastrukturní vybavenosti a řešení problémů s tím spojených je především otázkou financí, podobně jako uvádí Bičík (2001), které mohou obce do chatových osad, které se nacházejí na katastrálním území obce, investovat. Mimo poplatků za odvoz komunálního odpadu a daň z nemovitosti však chataři většinou nijak nepřispívají do rozpočtu obce. S návrhem řešení na zlepšení této situace jsem se setkal během řízeného rozhovoru se starostou obce Slapy. Návrhem bylo zvýšit příjmy od chatařů tak, že by se mohla zvýšit daň z nemovitosti. Aby však nebyli chataři „diskriminováni“, navrhoval by zvýšení daně z nemovitosti i pro trvale přihlášené obyvatele. Těm by však vybranou daň vracel prostřednictvím slev, například na poplatku za odvoz odpadu, takže by daň platili jen na oko, aby se předešlo stížnostem ze strany chatařů. Podle Bičíka (2001) by bylo řešení podobné, tedy „mnohdy nepopulární, ale účinné spojení sil – obec dodá materiál a rekreanti přiloží ruku k dílu, respektive zaplatí stanovenou taxu.“

7.5 Sociální problémy – soužití v chatových osadách

Podle informací získaných od dotázaných chatařů lze konstatovat, že jsou vztahy ve všech chatových osadách relativně dobré. Nejvíce stížností bylo zaznamenáno v chatových osadách spadajících do chatového okrsku ST26A Slapy – Přestavky u Slap. To však souvisí především s tím, že se jedná o velké chatové osady, v jejichž blízkosti se vyskytují kempy a další hromadná ubytovací zařízení, podobně jako uvádí Charvát (2013) na příkladu chatových osad Trhovky, Bor a Podskalí. Většinou jsou však chataři k mírnějšímu hluku, způsobeného například sekačkami či pilami tolerantní, neboť sami těchto přístrojů také používají. Používání sekaček apod. je v některých osadách upravováno osadním řádem (obr. č. 20), zpravidla bývá zákaz stanoven na neděli, což je však dodržováno i v osadách, které takovýto řád nemají, neboť takovéto chování vychází z logiky a slušnosti chatařů.

Sociálními problémy mohou být i pozemkové neshody, například v chatové osadě *ST26I1 Na Břehách*, kde mají dva chataři dosud nevyřešené spory o kousek zahrady. O těchto problémech si chataři neradi povídali, proto se jimi práce dopodrobna nezabývá. V chatové osadě *ST26H2 – Roviště* – u lomu byl zjištěn konflikt mezi chataři na základě odlišného architektonického typu chat. Chatová osada je po architektonické stránce poměrně homogenní, téměř všechny chaty pocházejí z přelomu 60. a 70. let. Jeden z majetnějších chatařů si zde však vybudoval rekreační domek, který se do zástavby většinou dřevěných chat nehodí, oplotil jej a zatarasil jednu z příjezdových cest do osady.

Obr. č. 20: Nástěnka osadního výboru osady ST26I4 Proudkovice s uveřejněným osadním řádem

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

Existence osadních výborů je v chatové oblasti ST26 různá. V některých osadách funguje, jeho prostřednictvím řeší chatari různé problémy např. s obecními či stavebními úřady, upravují si podmínky života v chatových osadách, například osadní výbory chatových osad *ST26A2 Lahoz* – angažovanost výboru při vytvoření potrubí a čerpadla pro zavlažování zahrad, komunikace se stavebním úřadem, *ST26A6 Ždán*, *ST26D9 Na kasárně* - žádost obci o odkoupení pozemků a vytvoření dětského hřiště, *ST26E4 Cholín – Bobovna*, *ST26G5 Na Kovárně* a *ST26I4 Proudkovice*. Setkat se ale můžeme i s takovými chatovými osadami, kde považují osadní výbor za přežitek socialismu, nebo kde je nedostatek lidí ochotných se podílet na činnosti osadního výboru. Takovým příkladem jsou chatové osady *ST26F1 Na Peršince*, *ST26F7 Na Pasičkách* nebo *ST26H1 Roviště*, kde osadní výbory byly, ale již jsou zrušeny. V chatové osadě *ST26G3 Bučili* byl pokus o zřízení osadního výboru, ale neúspěšný.

7.6 Kriminalita a vandalství v chatových osadách

Otázka kriminality v chatových osadách je dalším palčivým tématem rozvojových problémů. V řešeném území byla nalezena pouze jediná osada, kde se chataři nesetkali s vykradením chaty za celou dobu, co chaty mají. Tou osadou je ST26F7 Na Pasíčkách. Mimo této výjimky se v každé chatové osadě chataři setkali alespoň s jedním případem vykradení chaty. V některých osadách se ztrácí jen maličkosti, například v chatové osadě *ST26G6 Zrůbek – zátoka* uvedl chatař v rozverném náladě, že mu přes zimu zmizela 1 dcl rumu, ale že zloděj tím způsobil mnohem větší škodu na dveřích chaty. Popřípadě se ztrácí zahradní nábytek, například v chatové osadě *ST26H1 Roviště*. Častým případem je vykradení vybavení chaty. Většinou se však jednalo o minimálně dva roky staré krádeže. Kuriozitou bylo zjištění v chatové osadě *ST26II Na Břehách*, kdy došlo k vykradení chaty týden před návštěvou osady. Zlepšení situace ohledně vykrádání chat je znát v každé chatové osadě. Na mnoha chatách je možno spatřit poplašné zabezpečovací zařízení (obr. č. 21) napojené na policii či v případě dobrých vztahů s místními obyvateli na některého z nich, jako například v chatové osadě *ST26F2 Křepeňice - Cihelna*. Chataři by však uvítali, pokud by hlídky policie zamířili do osad během zimních měsíců častěji. Větší chatové osady jsou kontrolovány celkem pravidelně, horší je to však v menších odlehlejších chatových osadách. Tam se hlídka ukáže pouze párkrát po vykradení chaty. To je asi také jedním z mála řešení toho problému, které však, jako v práci Maximová (2013), naráží na problém v podobě neprohrnutých cest k chatovým osadám během zimního období. Zodpovědnost zde leží především na bedrech chatařů samotných, je pouze na jejich uvážení, jaké cennosti v chatě přes zimu nechají. *V chatových osadách okrsku ST26A Slapy – Přestavlky u Slap dochází k vykrádání většinou přes zimní období, letos ale minimálně díky počasí, které dovoluje chatařům častější, alespoň jednodenní kontrolní návštěvy chat. Policie preventivně oblast navštěvuje, ale zřídka kdy, protože řeší více problémů v sousední lokalitě, tedy na území obce Štěchovice.*

Obr. č. 21 : Zabezpečovací zařízení na rekreačním domku ST26I1 Na Břehách

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

7.7 Vztahy chatařů s představiteli obcí a stavebních úřadů, trvale bydlícími obyvateli a turisty

Během rozhovorů s chataři i s představiteli obcí a stavebních úřadů bylo zjištěno, že vzájemné vztahy mezi všemi aktéry chataření jsou na dobré úrovni. V žádné chatové osadě nebylo zjištěno, že by měli chataři s příslušnými orgány nějaký problém, či negativní vztah. Chataři nejčastěji uváděli, že jim starostové vycházejí vstříc vždy, když se na ně obrátí. Dotázaní starostové si také na chataře nestěžovali a uvedli, že pokud je požadavek chatařů řešitelný v rámci možností úřadu či obce, rádi jim vyhoví. Problémem však často bývá, že většina obcí řešeného území má neuvolněného starostu, který vykonává tuto funkci dohromady se svým zaměstnáním a je tak časově dosti zaneprázdněn. I přes to byly zjištěny dobré vztahy a často jde především o to, najít kompromis při řešení problémů. Příkladem dobré spolupráce vedení obce s chataři je obec Rabyně. Zdejší starosta se zainteresovaně angažoval při sporu chatařů a podnikatelem Ing. Fabingerem, který je vlastníkem pozemků a objektů autokempu Nová Rabyně, přes které vede cesta k chatám a chtěl chatařům zamezit užívání komunikace.

Problémy se vztahy mezi chataři a trvale bydlícími obyvateli nebyly zjištěny v žádné chatové osadě. Chaty se většinou vyskytují v extravilánech sídel, jak popisuje Fialová (2001), a tudíž chataři příliš nepřichází do styku s trvale bydlícími obyvateli. Vztahy s turisty jsou vnímány v chatových osadách odlišně, především podle velikosti chatové osady a výskytu zařízení cestovního ruchu, jako jsou kempy, restaurace a diskotéky.

7.8 SWOT analýza řešeného území

Silné stránky

- Výhodná geografická poloha v zázemí Prahy
- Zajímavá turistická oblast
- Vodní nádrže Kamýk a Slapy
- Nenarušený krajinný ráz
- Zajištěný odvoz komunálního odpadu a absence divokých skládek
- Absence povodňového ohrožení na vodních nádržích
- Zařízení pro volný cestovní ruch – penziony, kempy, tábořiště
- Tradice druhého bydlení

Slabé stránky

- Absence většího sídla městského typu
- Absence železniční dopravy v území
- Chybějící kanalizace a ČOV ve většině chatových osad
- Špatná kvalita přístupových cest do menších chatových osad
- Výskyt špatné kvality vody v letních měsících (sinice)
- Špatná dostupnost chatových osad veřejnou hromadnou dopravou

Příležitosti regionu

- Výstavba ČOV
- Zlepšení infrastruktury v některých chatových osadách
- Zařízení půjčoven a servisů lodí a skútrů pro rekreační využití
- Výstavba lodního zdvihadla na VD Slapy a umožnění dokončení splavnění Vltavy z Prahy až do Českých Budějovic

Hrozby regionu

- Riziko vykrádání chat v zimních měsících
- Hrozba znečištění spodních vod prosakujícími septiky
- Chátrání opuštěných chat a ohrožení architektonicky kvalitních chatových osad

8. ZÁVĚR

V úvodu této bakalářské práce, zabývající se chatařením v okolí vodních nádrží Kamýk a Slapy bylo stanoveno několik cílů. Hlavním cílem bylo analyzovat rozvojové problémy spojené s chatařením a pokusit se navrhnout jejich řešení. Analýza rozvojových problémů je popsána v kapitole 7, kde jsou tyto problémy podrobně popsány na základě dotazování chatářů během terénního průzkumu v chatových osadách a na základě řízených rozhovorů s představiteli obecních a stavebních úřadů. Rozvojové problémy, zvláště ty, týkající se infrastruktury chatových osad, jsou dokumentovány prostřednictvím fotografií přiložených v této kapitole. Dalším cílem bylo zařazení typů chat a chatových osad do příslušných kategorií a vytvoření typizačních map. Tento cíl byl splněn během terénního průzkumu řešeného území. Zjištěná data jsou zanesena v tabulce č. 2, na základě které jsou vytvořeny typizační mapy, které jsou přílohami této práce. Výsledky z terénního jsou analyzovány v kapitole 6. Doplňujícím cílem bylo vytvoření geografické charakteristiky řešeného území. Ke splnění tohoto cíle byly využity odborné publikace, turistické průvodce a internetové zdroje uvedené v seznamu zdrojů. Geografická charakteristika je zpracována v kapitole 3.

Před vypracováním této práce byly stanoveny tři hypotézy, které se během výzkumu potvrdily. První hypotéza, vycházející také z práce Kubeše (2011), byla zčásti potvrzena během průzkumu, kdy bylo zjištěno, že se v řešeném území na březích přehradních nádrží nachází větší množství chatových osad, uspořádaných především ve shlucích. Chatových osad, uspořádaných v liniích podle břehu přehradních nádrží, se naopak vyskytuje minimum. Hypotéza, předpokládající problémy spojené s velkým nahloučením objektů individuální rekreace a výskytem zařízení cestovního ruchu ve velkých chatových osadách, se během terénního průzkumu potvrdila. Na hlučnost si v těchto chatových osadách stěžovali především chatáři, jejichž chaty se vyskytují v bezprostřední blízkosti kempů, restaurací a popřípadě diskoték. Vyskytuje se zde především mezigenerační konflikt, neboť většina dotázaných chatářů byla postproduktivního věku a stěžovali si na mladé rekreanty, kteří zařízení cestovního ruchu vyhledávají především za účelem zábavy, která je často doprovázena konzumací alkoholu a s tím spojenou hlučností. Poslední hypotéza, předpokládající jako největší problém chatových osad likvidaci splašků a napojení chat na ČOV, se během terénního

průzkumu také potvrdila. Jak je popsáno v kapitole 7, je na kanalizaci a ČOV napojeno pouze 7 z 83 chatových osad. Zvláštností je vnímání tohoto problému dvěma odlišnými pohledy, jak ze strany chatařů, kteří to za výrazný problém nepovažují, tak ze strany představitelů obecních úřadů, stavebních odborů a odborů životního prostředí, kteří tento problém vnímají, zejména kvůli ohrožení spodních vod, ale většinou je nemohou řešit, z důvodů omezených finančních prostředků obcí, na jejichž katastrálním území se chatové osady nacházejí.

9. SEZNAM LITERATURY A OSTATNÍCH ZDROJŮ

BIČÍK, I. (2001): Druhé bydlení v Česku. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 167 s.

BIČÍK, I., FIALOVÁ, D. (2001): Šetření rekreačních objektů v zázemí Prahy v letech 1991 – 1997. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, s. 72 – 89

ČÁKA, J. (2002): Zmizelá Vltava. Paseka, 336 s.

DEMEK, J., MACKOVČIN, P. A KOL. (2006): Zeměpisný lexikon ČR: Hory a nížiny. Brno: AOPK ČR, 580 s.

FIALOVÁ, D. (2001): Typologie rekreačních lokalit. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“. Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, s. 90 - 102.

FIALOVÁ, D., VÁGNER, J. (2009): Sociogeografické aspekty druhého bydlení a jejich regionální diferenciaci (na příkladu Česka). Geografický časopis, 61, 2, s. 107-128.

FIALOVÁ, D., VÁGNER, J. (2001): Druhé bydlení v regionu Dolní Kocába. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, s. 134 - 145.

HAVLOVÁ, R. (2013): Chataření podél dolní Lužnice – územní struktura, rozvojové problémy a jejich řešení. Bakalářská práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, 85s.

CHARVÁT, V. (2013): Chataření v okolí Vodní nádrže Orlická – územní struktura, rozvojové problémy a jejich řešení. Bakalářská práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, 89 s.

JOSEF, D. (1999): Encyklopedie mostů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. 1. vyd. Praha: Libri, 471 s.

KARLÍK, P. (2011): Plán péče o přírodní památku Hrdlička – Žďánská hora.
https://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0CC0QFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.stredni-cechy.cz%2FNr%2Frdonlyres%2F3DE85925-2778-4050-853C-314C10925BFE%2F0%2FHrdlicka_planpece.doc&ei=c11uU8OWBYiKuASI3YDICg&usg=AFQjCNGAJ7es0svTGnqFkOL3fwOETm1AFg&bvm=bv.66330100,d.c2E

KOLEKTIV (1984): Střední Povltaví. 1. vyd. Praha: Olympia, 313 s.

KOLEKTIV (1994): Statistický lexikon obcí české republiky 1992. Praha, ČSÚ, 895 s.

KOTLÍKOVÁ, N. (2013): Územně rozvojové problémy chatových osad v okrese Pelhřimov a jejich řešení. Bakalářská práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, 83 s.

KOWALCZYK, A. (1994): Geograficzno-społeczne problemy zjawiska „drugich domów“. Warszawa (Uniwersytet Warszawski. Wydział Geografii i Studiów Regionalnych)

KOZÁK, J. A KOL. (2009): Atlas půd České republiky. 2. vyd. Praha, ČZU Praha, 150 s.

KUBEŠ, J. (2004a): Typologická rozmanitost českého chataření. Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Ostraviensis, Geographia – Geologia, Supplementum 216/2004, No. 9, Ostravská univerzita, Přírodovědecká fakulta, s. 85–96.

KUBEŠ, J. (2004b): Prvky územní struktury chataření a jejich typologie. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol. „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 184 – 200.

KUBEŠ, J. (2006): Lexikon chat. Nepsaný rukopis

KUBEŠ, J. (2009): Chataření a zahrádkaření v nejbližším a blízkém rekreačním zázemí Českých Budějovic. In: Kubeš, J. a kol: Urbánní geografie Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace II. Ústav vědy a výzkumu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, s. 120 - 139

KUBEŠ, J. (2011): Chatové oblasti České republiky. Geografický časopis, 63, 1, s. 53-68.

KUBEŠ, J. (2012): Rozvojové problémy chatových osad. Nepsaný rukopis

LOŽEK, (2005) Střední Čechy. Vyd.1. Editor Martin Culek. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 902 s.

MAXIMOVÁ, K. (2013): Chataření v okolí Vodní nádrže Hněvkovice, Kořensko a horní Orlicko – územní struktura, rozvojové problémy a jejich řešení. Bakalářská práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, 118 s.

MARVAJAARA, R., MÜLLER, D. (2007): The Development of Second Homes' Assessed Property Values in Sweden 1991–2001. In.: Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism 7 (3), s. 202 – 222.

MEJSNAROVÁ, J. (2004): Druhé bydlení z pohledu územně plánovací praxe – návštěvnost chatových osad v zázemí Prahy. In: Vágner, J., Fialová, D.: „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, s. 177 - 183

- MIŠTĚRA, L. (1984): Geografie krajů ČSSR. 1. vyd. Praha: SPN, 339 s.
- OVERVÅG, K. (2009): Second homes and urban growth in Oslo area, Norway. In.: Norsk Geografisk Tidsskrift - Norwegian Journal of Geography 63 (3), 154 – s. 165.
- PILÁT, A. A KOL. (1974): Usměrnování územních nároků rekreace. Územní plánování a urbanismus, 1974, č. 4, s. 5 - 12.
- PROCHÁZKA, P. (2001): Pohyb za rekreací v Česku. In.: Bičík, I a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 55 – 72.
- TOLASZ, R. A KOL. (2007): Atlas podnebí Česka. 1. vyd.: Praha: Český hydrometeorologický ústav, 255 s.
- VÁGNER, J. (2001): Vývoj druhého bydlení v Česku. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 42-55.
- VÁGNER, J., FIALOVÁ, D., A KOL. (2004): Regionální diferenciacie druhého bydlení v Česku. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 286 s.
- VÁLEK, R. (2009): Chataření v okrese Třebíč (vývoj, územní rozložení a typologická rozmanitost). Diplomová práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, 172 s. + přílohy
- VĚTVIČKA, Václav. Vltava. České vyd. 1. Vašut, 2007, 194 s.
- VLČEK, V. A KOL. (1984): Vodní toky a nádrže. 1. vyd. Editor Vladimír Vlček. Praha: Československá akademie věd, 315 s.
- VOREL, J. (2004): Výstavba nových rekreačních objektů. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol.: „Regionální diferenciacie druhého bydlení v Česku“, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, s. 209 - 213.
- ZOUHAR, J. (2008): Chataření v okrese Hodonín (vývoj, územní rozložení a typologie). Diplomová práce. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta,

Internetové zdroje:

- [1]: <http://www.pvl.cz/vodohospodarske-informace/vodni-dila/vodni-dila-a-nadrze>
[2012-10-3]
- [2]: http://www.czechtourism.cz/getmedia/26d3b784-dae3-4fa6-9c09-d7c89780a21d/22_04_13_didakticke_metody.pdf.aspx [2012-09-15]
- [3]: <http://www.czechtourism.cz/didakticke-podklady/1-charakteristika-a-vyznam-cestovniho-ruchu-v-cesku/> [2012-10-6]
- [4]: http://www.kr-stredocesky.cz/NR/rdonlyres/8635F8B4-36D0-43DC-833D-BB51D825D893/0/S_kraj_kapitola_F_TISK.pdf [2013-11-9]
- [5]: <http://www.mrk.cz/rybarske-reviry.php> [2012-12-08]
- [6]: <http://www.lodnidopravaorlikslapy.cz/slapy.html> [2014-03-07]
- [7]: <http://www.mapy.cz>
- [8]: <http://www.cuzk.cz>
- [9]: <http://www.o2.cz/izs/cz/site/map/> [2014-03-5]
- [10]: <http://www.vodafone.cz/mapa-pokryti/> [2014-03-5]
- [11]: <http://comap-tmcz.position.cz/> [2014-03-5]
- [12]: <http://www.metroprojekt.cz/cz/projekty/reference/detail-reference.html?projektyId=184> [2014-03-12]

10. PŘÍLOHY

Přílohy v textu:

Mapa č. 1: Vymezení chatové oblasti ST26 v rámci Středočeského kraje

Tabulka č. 1: Schéma rozvojových problémů v chatových osadách

Obr. č. 1: Skály u Roviště a Velké nad Vltavou

Obr. č. 2: Specifická chata v chatové osadě ST26B8 Koniček

Obr. č. 3: Specifická chata v chatové osadě ST26B8 Koniček

Obr. č. 4: Chatová osada ST26F4 Rybárna, neutrální vliv osady na krajinný ráz

Obr. č. 5: Rekreační chata z 60. let, ST26H2 Roviště – u lomu

Obr. č. 6: Rekreační chata z 60. let (architektonická jednotka), ST26H2 Roviště –
u lomu

Obr. č. 7: Neudržovaný pozemek a chata v chatové osadě ST26E4C - Bobovna

Obr. č. 8: Plechové maringotky na okraji chatové osady ST26F3 Županovice –
za obcí

Obr. č. 9: Rybářské posezení v chatové osadě ST26G1 Hříměždice – Záběhllice u
vody

Obr. č. 10: Rybářská chata (maringotka) v chatové osadě ST26G1 Hříměždice –
Záběhllice u vody

Obr. č. 11: Infrastrukturní vybavenost chatové osady Zadní Háje – poměrně
kvalitní asfaltová komunikace a trafostanice u chat

Obr. č. 12: Příjezdová komunikace do chatové osady ST26B10 Měřín

Obr. č. 13 a č. 14: ČOV v chatové osadě ST26B10 Měřín

Obr. č. 15: Pytle a popelnice v chatové osadě ST26I1 Na Břehách

Obr. č. 16: Kontejnery umístěné u příjezdové cesty k osadě ST26I3 Žebrákov

Obr. č. 17: Organický odpad vyhazovaný za hranice vlastního pozemku

Obr. č. 18: Satelit umístěný na chatě v chatové osadě ST26D5 Živohošť

Obr. č. 19: Hřiště chatové osady ST26I4 Proudkovice

Obr. č. 20: Nástěnka osadního výboru osady ST26I4 Proudkovice s uveřejněným
osadním řádem

Obr. č. 21: Zabezpečovací zařízení na rekreačním domku ST26I1 Na Břehách

Ostatní přílohy:

Tabulka č. 2: Charakteristika chatových osad v chatové oblasti ST26

Mapa č. 2: Vymezení chatové oblasti ST26 Vodní nádrže Kamýk a Slapy

Mapa č. 3: Velikosti chatových osad v chatové oblasti ST26

Mapa č. 4: Architektonicko-urbanistické typy chatových osad v chatové osadě
ST26

Obr. č. 1: Trampský srub v chatové osadě ST26G11 Tahava

Obr. č. 2: Rekreační chata z 50. let v chatové osadě ST26I1 Na Břehách

Obr. č. 3: Rekreační chata z 50. let chatová osada ST26I1 Na Břehách

Obr. č. 4: Rekreační chata z 60. let chatová osada ST26G7 Zrůbek - Brzina

Obr. č. 5: Rekreační chata z 60. let ST26H2 Roviště – u lomu

Obr. č. 6: Rekreační chat z 60. let ST26A5 Ždán - zátoka

Obr. č. 7: Rekreační chata z 60. let ST26A5 Ždán - zátoka

Obr. č. 8: Rekreační chata z 60. let ST26G5 Na kovárně

Obr. č. 9: Rekreační chata z konce 60. let ST26F5 Županovice – nad obcí

Obr. č. 10: Rekreační chata ze 70. let ST26B8 Koniček

Obr. č. 11: Rekreační chata ze 70. let ST26B8 Koniček

Obr. č. 12: Rekreační chaty ze 70. let

Obr. č. 13: Rekreační chata z 80. let ST26B10 Měřín

Obr. č. 14: Rekreační chaty z 80. let ST26B10 Měřín

Obr. č. 15: Zahrádkářsko-rekreační chaty z 80. let ST26I4 Proudkovice

Obr. č. 16: Zahrádkářsko-rekreační chata z 80. let ST26D8 Žlíbek

Obr. č. 17: Rekreační chata z 90. let ST26B10 Měřín

Obr. č. 18: Rekreační chata typu kanadských srubů ST26B10 Měřín

Obr. č. 19: Nová rekreační chata ST26B8 Koniček

Obr. č. 20: Nová rekreační chata (2010-2014) ST26B10 Měřín

Obr. č. 21: Rekreační domky ST26G10 Na kočičáku

Obr. č. 22: Zóna sídla s rekreačními domky ST26G8 Přívozec

Obr. č. 23: Liniová chatová osada ST26G7 – Zrůbek – potok Brzina

Obr. č. 24: Zahrádkářsko-rekreační osada ST26D8 Žlíbek

Obr. č. 25: Specifická chata – mobilheim ST26I3 Žebrákov

- Obr. č. 26: Hausbóty sloužící jako kůlny ST26B8 Koníček
- Obr. č. 27: Potencionálně mobilní chaty ST26A5 Ždán - zátoka
- Obr. č. 28: Skládka na pozemku opuštěné chaty ST26A6 Ždán
- Obr. č. 29: Rekreační chata z 60. let ST26G11 Tahava
- Obr. č. 30: ČOV a kontejnery na tříděný odpad ST26A6 Ždán
- Obr. č. 31: Nekvalitní příjezdová komunikace ST26B8 Koníček
- Obr. č. 32: Chatová osada ST26F8 Zadní Háje
- Obr. č. 33: Chatová osada ST26E4 Bobovna
- Obr. č. 34: Chatová osada ST26B10 Měřín a ST26C4 Hrdlička (v popředí)

Tabulka č. 2: Charakteristika chatových osad v chatové oblasti ST26

Kód a název územní jednotky chataření	Počet chat celkem	Počet CHAAR	Počet CHAAZ	Počet CHAARD	Počet CHAAZR	Počet CHAAS	Do roku 1949	Z let 1950 - 1959	Z let 1960 - 1969	Z let 1970 - 1979	Z let 1980 - 1989	Z let 1990 - 2014	Funkční typ CHS
Chatová oblast ST26 Přehradní nádrže Slapy a Kamýk	3649	2835	8	207	549	58	54	73	984	1434	892	212	
Chatový okrsek ST26A Slapy - Přestavky u Slap	726	521	0	88	104	13	36	16	190	256	183	45	
ST26A1 Přestavky u Slap – V Záhoří	36	-	-	36	-	-	36	-	-	-	-	-	RD
ST26A2 Přestavky u Slap – Lahoz	213	164	-	15	27	7	-	8	61	73	59	12	R
ST26A3 Přestavky u Slap – Přestavky u Golfu	19	19	-	-	-	-	-	-	-	6	10	3	R
ST26 A4Přestavky u Slap – Na Skalici	233	182	-	19	28	4	-	5	54	78	84	12	R
ST26A5 Přestavky u Slap – Ždán – zátoka	98	63	-	8	25	2	-	3	32	41	14	8	R
ST26A6 Přestavky u Slap – Ždán	127	93	-	10	24	-	-	-	43	58	16	10	R
Chatový okrsek ST26B Rabyně - Koníček	537	405	0	25	85	22	0	4	128	215	154	36	
ST26B1 Rabyně – Na Hádkách	84	66	-	7	9	2	-	-	19	29	31	5	R
ST26B2 Rabyně – Nová Rabyně	80	73	-	4	-	3	-	-	26	34	11	9	R
ST26B3 Rabyně – břeh Vltavy	23	23	-	-	-	-	-	-	9	10	4	-	R
ST26B4 Rabyně – nad vsí Loutí	15	-	-	-	15	-	-	-	-	-	15	-	ZR
ST26B5 Rabyně – Loutí	36	14	-	-	22	-	-	-	-	18	14	4	ZR
ST26B6 Rabyně – Stromeč	45	45	-	-	-	-	-	-	11	14	18	2	R
ST26B7 Rabyně – Punčochářův Luh	9	9	-	-	-	-	-	-	-	9	-	-	R
ST26B8 Jablonná n. Vlt. - Koníček	75	58	-	1	-	16	-	-	18	42	12	3	R
ST26B9 Jablonná n. Vlt. - Jedlina	6	6	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	R
ST26B10 Blaženice – Měřín	164	111	-	13	39	1	-	4	39	59	49	13	R
Chatový okrsek ST26C Buš - Čím	322	264	0	20	33	6	0	6	55	135	110	16	
ST26C1 Buš – Sladovaře - pravý břeh	10	6	-	4	-	-	-	-	-	6	4	-	K
ST26C2 Buš – Sladovaře- levý břeh	28	16	-	3	9	-	-	-	-	16	9	3	K
ST26C3 Buš – Ve smrčinách	21	21	-	-	-	-	-	-	-	21	-	-	R
ST26C4 Čím – Hrdlička	219	177	-	13	24	6	-	6	51	66	83	13	R
ST26C5 Čím – K Hrdličce	7	7	-	-	-	-	-	-	4	3	-	-	R
ST26C6 Čím – Meredský p.	14	14	-	-	-	-	-	-	-	8	6	-	R
ST26C7 Čím – Malčany	23	23	-	-	-	-	-	-	-	15	8	-	R

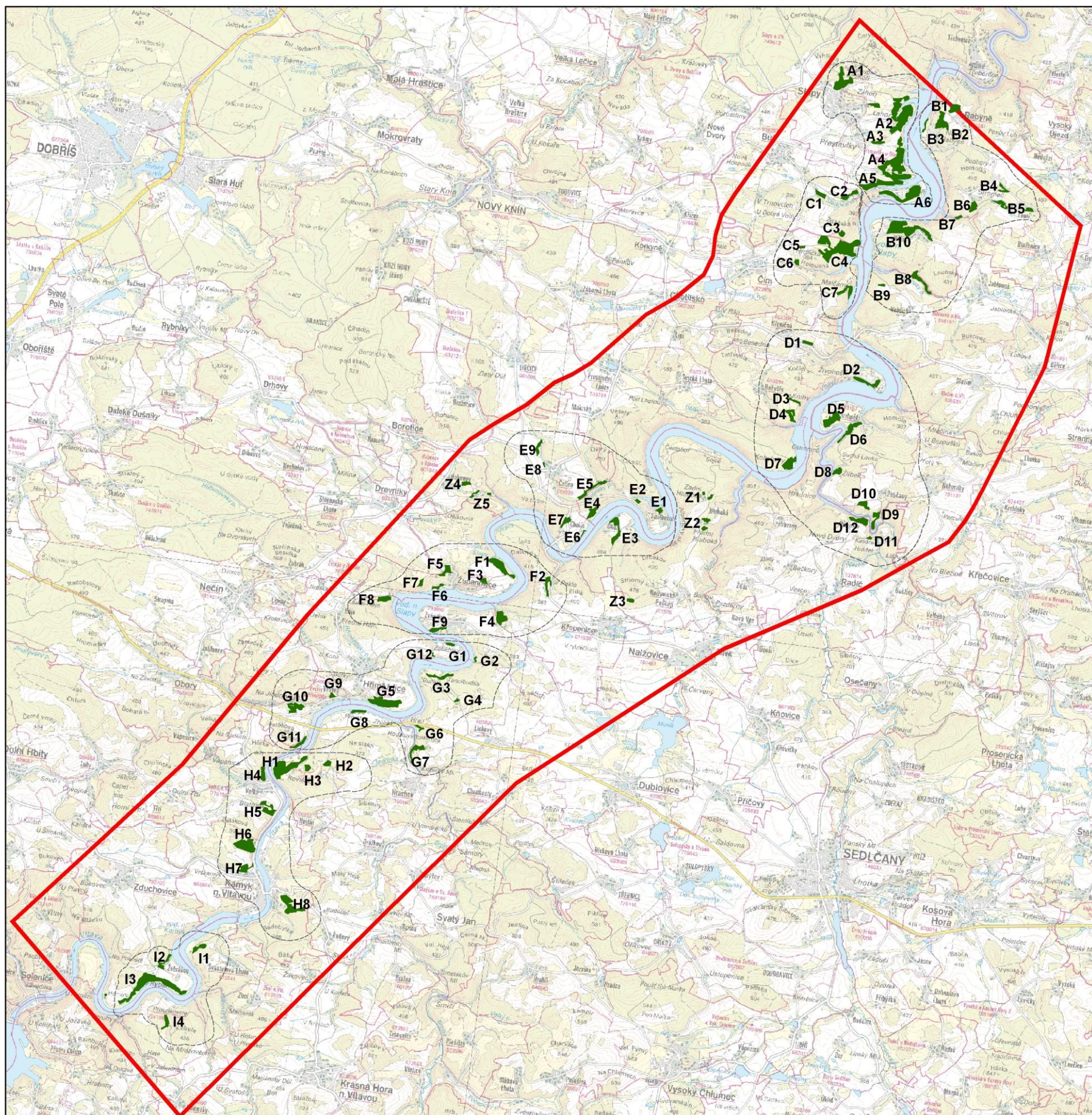
Chatový okrsek ST26D Ústí Mastníku - Živohošť	550	426	0	18	104	2	0	0	143	235	152	20	
ST26D1 Křeničná – K mostu	5	5	-	-	-	-	-	-	-	5	-	-	R
ST26D2 Křeničná – Stará Živohošť	64	54	-	8	-	2	-	-	12	24	26	2	R
ST26D3 Hněvšín – Knihy – u statku	12	12	-	-	-	-	-	-	3	9	-	-	R
ST26D4 hněvšín – Knihy – údolí	35	35	-	-	-	-	-	-	10	23	2	-	R
ST26D5 Živohošť	134	93	-	10	31	-	-	-	45	67	12	10	R
ST26D6 Živohošť – zátoka Mastníku	67	53	-	-	14	-	-	-	19	25	23	-	R
ST26D7 Prostřední Lhota – Kobylníky	63	63	-	-	-	-	-	-	24	26	10	3	R
ST26D8 Živohošť – Žlíbek	35	-	-	-	35	-	-	-	-	-	35	-	ZR
ST26D9 Nahoruby – Na Kasárně	27	19	-	-	8	-	-	-	-	15	12	-	R
ST26D10 Nahoruby – u Psaných skal	26	26	-	-	-	-	-	-	9	11	6	-	R
ST26D11 Radíč – Kasárna	24	24	-	-	-	-	-	-	7	9	8	-	R
ST26D12 Radíč – Na Kasárnách	58	42	-	-	16	-	-	-	14	21	18	5	R
Chatový okrsek ST26E Cholín - Oboz	212	165	8	2	34	4	0	1	69	96	40	6	
ST26E1 Prostřední Lhota – Smilovice	9	9	-	-	-	-	-	-	-	-	4	5	R
ST26E2 Prostřední Lhota – Smilovice hřbet	7	7	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-	R
ST26E3 Nalžovice – Oboz	57	44	-	-	10	3	-	-	22	24	11	-	R
ST26E4 Prostřední Lhota – Bobovna	39	37	-	2	-	-	-	-	15	20	4	-	R
ST26E5 Čelina – V Luhu	43	19	-	-	24	-	-	-	15	19	9	-	K
ST26E6 Čelina – Cholín u řeky	8	8	-	-	-	-	-	-	3	5	-	-	R
ST26E7 Čelina – Cholín - V úvoze	25	25	-	-	-	1	-	1	5	14	4	1	R
ST26E8 Čelina – Čelina	8	-	8	-	-	-	-	-	-	-	8	-	Z
ST26E9 Čelina – Dobrá voda	16	16	-	-	-	-	-	-	9	7	-	-	R
Chatový okrsek ST26F Županovice - Křepenice	295	259	0	13	17	6	1	9	92	138	27	28	
ST26F1 Županovice – Na Peršince vzadu vpravo u vody	74	65	-	-	9	-	-	6	26	31	7	4	R
ST26F2 Křepenice – Cihelna	14	12	-	2	-	-	-	-	5	6	-	3	R
ST26F3 Županovice – vpravo za obcí	23	17	-	-	-	6	1	-	9	7	-	6	R
ST26F4 Křepenice – Rybárna	52	52	-	-	-	-	-	-	19	25	8	-	R
ST26F5 Županovice – nad obcí	35	31	-	4	-	-	-	-	11	20	-	4	R
ST26F6 Županovice – v obci vlevo od potoka	28	20	-	-	8	-	-	3	14	5	2	4	R
ST26F7 Županovice – Na Pasíčkách vlevo za obcí	16	16	-	-	-	-	-	-	6	10	-	-	R
ST26F8 Hříměždice – Zadní Háje	32	30	-	2	-	-	-	-	2	23	2	5	R
ST26F9 Zvírotice	21	16	-	5	-	-	-	-	-	11	8	2	R

Chatový okrsek ST26G Hříměždice - Líchovy	250	205	0	17	28	0	6	5	100	98	23	18	
ST26G1 Hříměždice – Záběhllice u vody	11	11	-	-	-	-	-	-	9	2	-	-	R
ST26G2 Líchovy – Seč	6	6	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	R
ST26G12 Hříměždice – Záběhllice v kopci	8	8	-	-	-	-	-	-	3	5	-	-	R
ST26G3 Líchovy – Bučily	22	22	-	-	-	-	-	-	12	10	-	-	R
ST26G4 Líchovy – Nad Bučily u obalovny	5	4	-	1	-	-	-	-	2	3	-	-	R
ST26G5 Hříměždice – Na kovárně	77	61	-	2	14	-	-	2	22	44	6	3	R
ST26G6 Líchovy – Zrůbek – zátoka	13	13	-	-	-	-	-	-	13	-	-	-	R
ST26G7 Líchovy – Zrůbek – potok Brzina	28	28	-	-	-	-	-	1	21	6	-	-	R
ST26G8 Hrachov – Přívozec	8	-	-	8	-	-	-	-	-	-	-	8	RD
ST26G9 Vestec u Hříměždic – Vestec obec	11	-	-	-	11	-	-	-	-	-	11	-	ZR
ST26G10 Vestec u Hříměždic – Na kočičáku	44	38	-	6	-	-	-	-	10	25	5	4	R
ST26G11 Vestec u Hříměždic – Tahava	17	14	-	-	3	-	6	2	2	3	1	3	R
Chatový okrsek ST26H Roviště - Kamýk n. Vlt.	410	373	0	15	28	0	2	8	118	160	93	29	
ST26H1 Hojšín – Roviště	115	109	-	6	-	-	2	6	43	45	9	10	R
ST26H2 Hojšín – Roviště – u lomu	14	14	-	-	-	-	-	-	14	-	-	-	R
ST26H3 Hrachov – nad Rovištěm	5	5	-	-	-	-	-	-	2	3	-	-	R
ST26H4 Velká nad Vltavou – obec Velká	37	34	-	3	-	-	-	-	9	13	10	5	R
ST26H5 Velká nad Vltavou – Blatnice	38	38	-	-	-	-	-	2	12	15	9	-	R
ST26H6 Kamýk nad Vltavou – k Blatnici	92	79	-	-	13	-	-	-	19	38	29	6	R
ST26H7 Kamýk nad Vltavou	22	22	-	6	-	-	-	-	-	9	13	-	R
ST26H8 Kamýk nad Vltavou – k Radobyly	87	72	-	-	15	-	-	-	19	37	23	8	R
Chatový okrsek ST26I Zduchovice	244	181	0	6	54	3	9	24	66	86	49	10	
ST26I1 Švastalova Lhota – Na Břehách	42	42	-	-	-	-	-	9	12	14	5	2	R
ST26I2 Zduchovice – Žebrákov – U Huptichu	12	12	-	-	-	-	-	-	10	2	-	-	R
ST26I3 Zduchovice – Žebrákov	156	127	-	6	20	3	9	15	44	70	10	8	R
ST26I4 Proudkovice – Proudkovice	34	-	-	-	34	-	-	-	-	-	34	-	ZR

Chatové osady mimo chatové okrsky	103	36	0	3	62	2	0	0	23	15	61	4	
ST26Z1 Nalžovice – Zadní Hluboká	8	8	-	-	-	-	-	-	8	-	-	-	ZR
ST26Z2 Nalžovice – Přední Hluboká	20	15	-	3	-	2	-	-	9	9	2		ZR
ST26Z3 Nalžovice – Na Americe	32	-	-	-	32	-	-	-	-	-	28	4	ZR
ST26Z4 Hubenov u Borotic – Hubenov	30	-	-	-	30	-	-	-	-	-	30	-	ZR
ST26Z5 Hubenov u Borotic – U maríny	13	13	-	-	-	-	-	-	6	6	1	-	R

Zdroj: vlastní

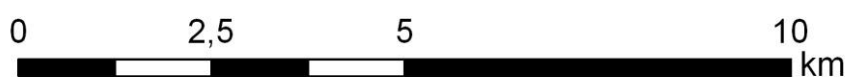
Vymezení chatové oblasti ST26 Vodní nádrže Kamýk a Slapy v roce 2014

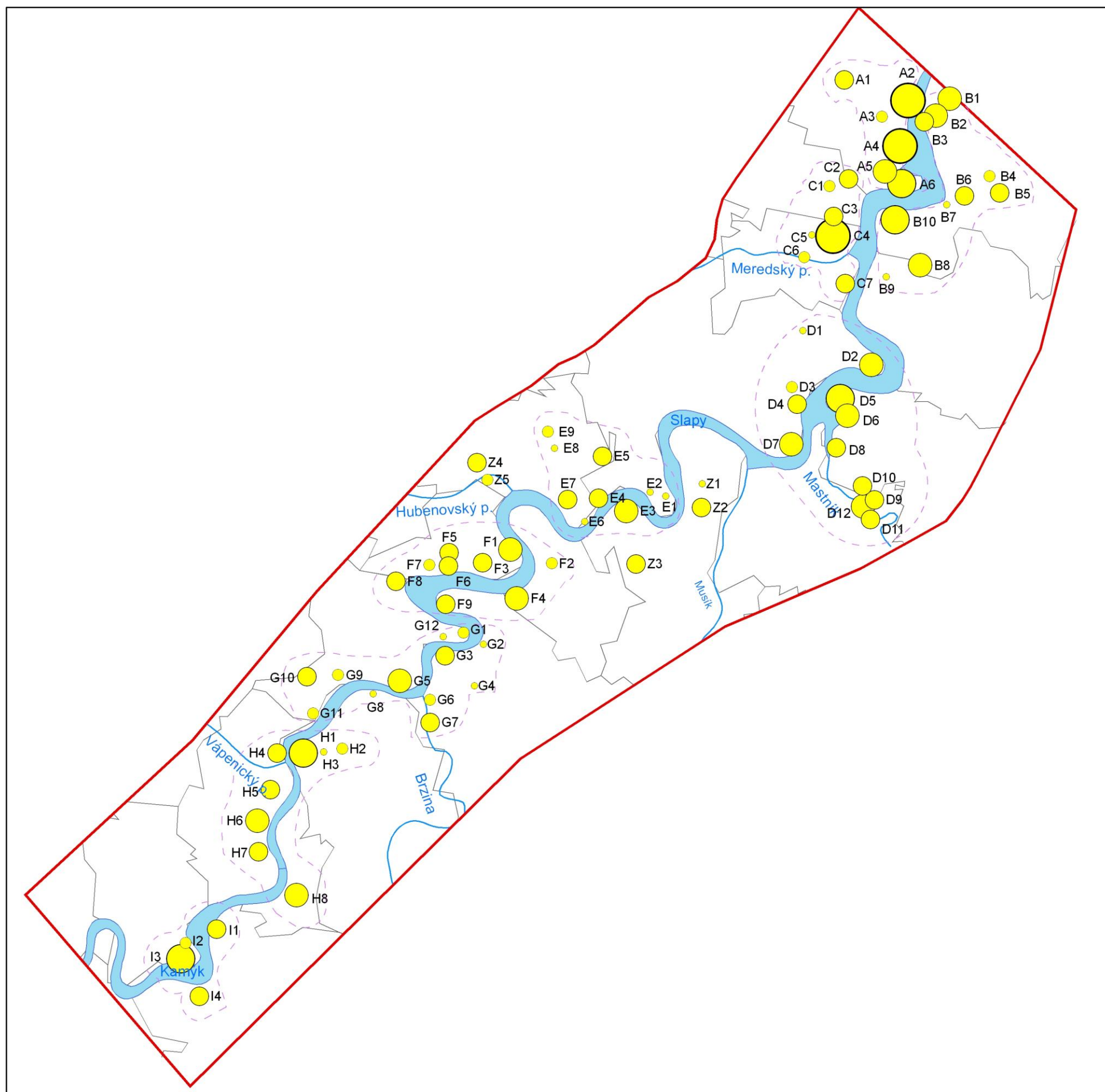
Chatová oblast ST26

- Hranice chatové oblasti
- Hranice chatových okrsků
- Chatové osady
- A1 Kód chatové osady

1:90 000

Velikosti chatových osad v chatové oblasti ST26 Vodní nádrže Kamýk a Slapy v roce 2014

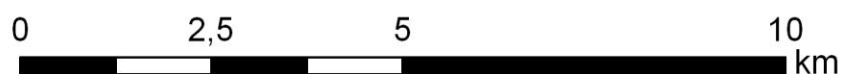

Chatová oblast ST26

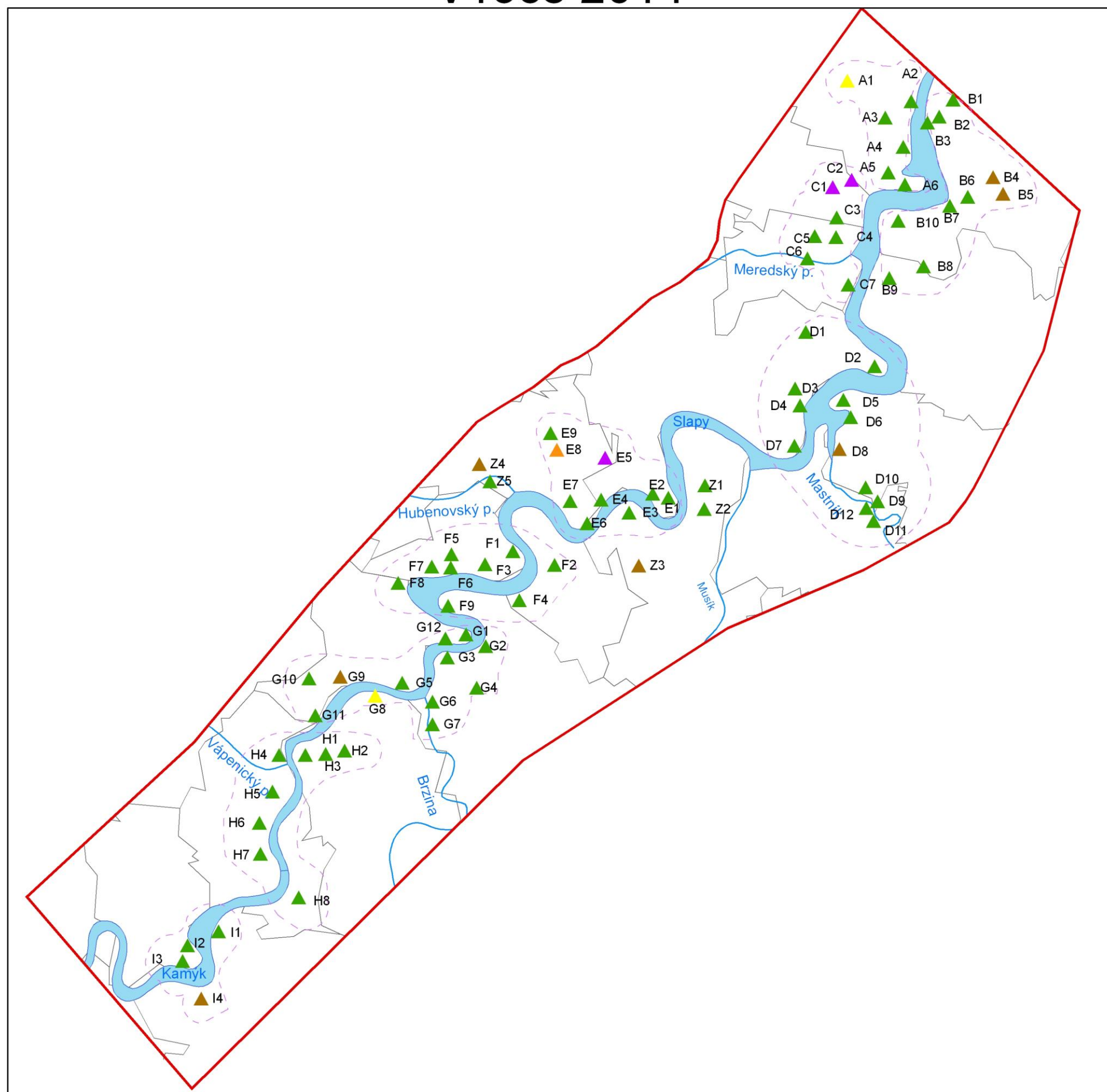
Velikost chatových osad

	Hranice chatové oblasti		5 - 9
	Hranice obcí		10 - 19
	Hranice chatového okrsku		20 - 49
	Vodní plochy		50 - 99
	Vodní tok		100 - 199
	A1 Chatová osada s kódem		200 - 250

1:90 000

Architektonicko-urbanistické typy chatových osad v chatové oblasti ST26 Vodní nádrže Kamýk a Slapy v roce 2014

Chatová oblast ST26

- Hranice chatové oblasti
- Hranice obcí
- Hranice chatového okrsku
- Vodní plochy
- Vodní tok

Architektonicko-urbanistický typ chatové osady

- ▲ Rekreační
- ▲ Zóna sídla s rekreačními domky
- ▲ Zahrádkovo-rekreační
- ▲ Kombinovaný
- ▲ Zahrádkový

0 2,5 5 10 km

1:90 000

Obr. č. 1: Trampský srub v chatové osadě ST26G11 Tahava

Zdroj: Vokrouhlik (2012)

Obr. č. 2 Rekreační chata z 50. let v chatové osadě ST26I1 Na Břehách

Zdroj: Vokrouhlik (2012)

Obr. č. 3: Rekreační chata z 50. let chatová osada ST26I1 Na Břehách

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

Obr. č. 4: Rekreační chata z 60. let chatová osada ST26G7 Zrůbek – potok Brzina

Zdroj: Vokrouhlík (2012)

Obr. č. 5: Rekreační chata z 60. let ST26H2 Roviště – u lomu

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 6: Rekreační chat z 60. let ST26A5 Žďaň - zátoka

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 7: Rekreační chata z 60. let ST26A5 Ždán - zátoka

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 8: Rekreační chata z 60. Let ST26G5 Na kovárně

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 9: Rekreační chata z konce 60. let ST26F5 Županovice – nad obcí

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 10: Rekreační chata ze 70. let ST26B8 Koniček

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 11: Rekreační chata ze 70. let ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 12: Rekreační chaty ze 70. let

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 13: Rekreační chata z 80. let ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 14: Rekreační chaty z 80. let ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhlík (2014)

Obr. č. 15: Zahrádkářsko-rekreační chaty z 80. let ST26I4 Proudkovice

Zdroj: Vokrouhlik (2012)

Obr. č. 16: Zahrádkářsko-rekreační chata z 80. let ST26D8 Žlíbek

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 17: Rekreační chata z 90. let ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 18: Rekreační chata typu kanadských srubů ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 19: Nová rekreační chata ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhлік (2014)

Obr. č. 20: Nová rekreační chata (2010-2014) ST26B10 Měřín

Zdroj: Vokrouhлік (2014)

Obr. č. 21: Rekreační domky ST26G10 Na kočičáku

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 22: Zóna sídla s rekreačními domky ST26G8 Přívozec

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 23: Liniová chatová osada ST26G7 – Zrůbek – potok Brzina

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 24: Zahrádkářsko-rekreační osada ST26D8 Žlíbek

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 25: Specifická chata – mobilheim ST26I3 Žebrákov

Zdroj: Vokrouhlik (2012)

Obr. č. 26: Hausbóty sloužící jako kůlny ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 27: Potencionálně mobilní chaty ST26A5 Ždán - zátoka

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 28: Skládka na pozemku opuštěné chaty ST26A6 Ždán

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 29: Rekreační chata z 60. let ST26G11 Tahava

Zdroj: Vokrouhлік (2012)

Obr. č. 30: ČOV a kontejnery na tříděný odpad ST26A6 Žďaň

Zdroj: Vokrouhлік (2014)

Obr. č. 31: Nekvalitní příjezdová komunikace ST26B8 Koníček

Zdroj: Vokrouhlik (2014)

Obr. č. 32: Chatová osada ST26F8 Zadní Háje

Zdroj: Vokrouhlik (2013)

Obr. č. 33: Chatová osada ST26E4 Bobovna

Zdroj: Vokrouhlík (2013)

Obr. č. 34: Chatová osada ST26B10 Měřín a ST26C4 Hrdlička (v popředí)

Zdroj: Vokrouhlík (2013)